

SPORTUL POPULAR

ORGAN AL COMITETULUI PENTRU CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT DE PE LINGĂ CONSILIUL DE MINIȘTRI
ȘI AL CONSILIULUI CENTRAL AL SINDICATELOR DIN R. P. R.

ANUL X Nr. 2451

Marți 6 Iulie 1954

8 pagini 25 bani

Competițiile de mase — izvor de noi elemente talentate

AN DE AN, organele sportive din țara noastră raportează cu mândrie despre necontenitele succese înregistrate în acțiunea de atragere a maselor de oameni ai muncii în activitatea de cultură fizică și sport. A devenit acum evident pentru oricine că largirea numărului celor angrenați într-o activitate sportivă continuă are un rol principal, alături de întărirea sănătății și mărirea capacității de muncă a tinereții și în ridicarea pe o treaptă cât mai înaltă a nivelului performanțelor. Experiența sportivilor sovietici, a sportivilor din celelalte țări de democrație populară ca și a mișcării sportive din țara noastră, arată cât se poate de concret rolul pe care-l are extinderea pe bază de mase a activității sportive în creșterea numărului de sportivi frunțași, în ridicarea nivelului calitativ general al sportului.

În țara noastră, unul dintre cei mai importanți factori de atragere a unor mase largi de oameni ai muncii într-o activitate sportivă continuă sînt competițiile de mase. Începînd cu marile competiții de mase organizate în anii 1948-1949 și continuînd cu competițiile populare cu caracter tradițional (spartachiada sindicală, spartachiada satelor), cu caracter permanent (complexul sportiv G.M.A.) sau cu caracter republican (campionatele republicane ale școlilor medii și medii tehnice, poliathlon G.M.A., campionatele de cros „Să întîmpinăm 1 Mai” și „Să întîmpinăm 7 Noiembrie”), fiecare nou concurs scoate la iveală elemente talentate care îndrumate și pregătite în cele mai bune condiții, vin să întărească rîndurile sportivilor frunțași ai patriei noastre.

Sînt foarte des citate numele unor sportivi de frunte ai patriei noastre, ca maeștrii sportului Lia Manoliu, Alexandra Sicoe, Vladimir Marchișiu, Carol Meder, Horvath Aklos, Elena Leuștean și mulți alți tineri sportivi care fac cinste titlului de sportiv de tip nou al patriei noastre. Aceste nume sînt strîns legate de creșterea generală a mișcării sportive în statul nostru democrat popular și ele reprezintă rodul eforturilor comune ale cadrelor organizatorice și ale cadrelor tehnice, care au știut să selecționeze din rîndurile sutelor de mii de participanți la competițiile cu caracter popular pe cei mai dotați, să-i pregătească și să-i îndrume pe calea marilor performanțe.

Iată dar cât de strînsă este legătura dintre cadrele organizatorice, care asigură succesul mobilizator al competițiilor de mase și cadrele tehnice care valorifică acest succes cantitativ, transformîndu-l într-o contribuție la ridicarea nivelului calitativ al întregii noastre mișcări sportive. Și nu întîmplător cele mai multe elemente de valoare s-au ridicat în ramura atletismului, unde începînd cu comisia centrală și comisiile locale de atletism și terminînd cu cadrele de instructori și antrenori, există o preocupare generală față de ridicarea elementelor tinere, față de blosirea competițiilor de mase în acțiunea de recrutare a acestor noi elemente. Un exemplu concret îl constituie desfășurarea recentă a marilor campionatelor școlilor medii și medii tehnice, din cadrul cărora au fost selecționate 39 noi elemente pentru lotul reprezentativ de juniori al țării.

Din păcate, însă, nu toate forțele sportive au ajuns să înțeleagă

la justa lor valoare importanța organizării cu toată atenția a competițiilor de masă. În unele regiuni această muncă a căpătat un aspect formal, birocratic, ca și cînd atragerea unor mase cât mai largi de oameni ai muncii în sport ar constitui o simplă realizare cifrică, fără nici o utilitate practică. În colective ca Flamura roșie Buhuși, Metalul „23 August” și „Republica” București, Flacăra Moinești și Comănești, în regiuni ca Craiova, Galați, Hunedoara, București rolul competițiilor de mase este minimalizat. În colectivele citate, spartachiada sindicală n-a reușit să mobilizeze decît foarte puțini concurenți, campionatul de poliathlon G.M.A. nici n-a început să se desfășoare, iar în regiunile de mai sus așit spartachiada sindicală și campionatul de poliathlon G.M.A. și spartachiada de vară a satelor merg foarte slab.

A căuta cauzele acestor lipsuri numai în nepăsarea unor consilii de colective sportive ar însemna ca ele să nu fie găsile pe de-a întregul. Indiscutabil că o mare parte din vină aparține direct consiliilor unor colective, care neglijează problema ridicării de noi cadre sportive prin organizarea competițiilor de mase. Dar, cea mai mare parte din răspundere o poartă comitetele raionale, orașenești și regionale C.F.S. și consiliile centrale și regionale ale asociațiilor, care nu se preocupă cu suficientă seriozitate de această problemă de bază a mișcării noastre sportive, o poartă comisiile centrale — ca acelea de natație, canotaj, tir, oină — a căror preocupare față de angrenarea cadrelor tehnice în organizarea și desfășurarea competițiilor de mase este insuficientă. La cursa de mare fond pe Dunăre, desfășurată de curînd, au luat parte mai bine de 130 de canotori, în marea lor majoritate începători, cei mai mulți dintre ei avînd o comportare mai presus de orice laudă, care-i face demni de a se bucura de atenție din partea comisiei centrale și a inspecției respective. Dar, în cele 18 zile de concurs nici un activist din aceste foruri n-a avut curiozitatea să vină printre acești sportivi, deși problema extinderii practicii canotajului în centrele de pe malul Dunării și cea a întăririi cadrelor de călăși frunțași se pune cu toată țaria, pentru progresul de viitor al canotajului nostru.

Înlăturarea formalismului și a nepăsării față de organizarea competițiilor cu caracter popular trebuie să constituie o datorie principală a tuturor forurilor sportive: comitete C.F.S., asociații și colective sportive, comisii centrale și locale pe ramură de sport. Organizarea concursurilor primei etape a campionatului de poliathlon G.M.A. al R.P.R., organizarea temeinică a etapelor superioare ale spartachiadei sindicale și spartachiadei satelor ca și a concursurilor populare organizate în vara aceasta de C.C.S., angrenarea directă a tuturor cadrelor tehnice în această acțiune și selecționarea cu grijă a noi și noi elemente talentate evidențiate cu acest prilej, sînt sarcini principale în momentul de față. Îndeplinirea cu succes a acestor sarcini va avea ca rezultat direct ridicarea nivelului calitativ al sportului în țara noastră, întărirea mișcării noastre sportive, realizarea de noi succese în cinstea aniversării a zece ani de la eliberarea patriei noastre.

Studentii de pe toate continentele se pregătesc pentru Jocurile Mondiale Universitare de vară

Pe Stadionul Popular din Budapesta va avea loc la 31 Iulie deschiderea celei de a XII-a ediții a Jocurilor Mondiale Universitare de vară la care și-au anunțat pînă acum participarea peste 30 de țări printre care Anglia, Belgia, Uniunea Sovietică, Brazilia, R. P. Polonă, Olanda, India, R. P. Romîna, Ecuador etc.

Această ediție a Jocurilor Mondiale Universitare are un caracter jubiliar, deoarece în ziua începerii întrecerilor se vor împlini 30 de ani de cînd Jean Petitjean, în numele organizației sportive naționale din Franța, a inițiat organizarea primelor jocuri mondiale ale studenților sportivi. Au trecut de atunci 30 de ani și în acest răstimp, marea competiție sportivă a reunit din ce în ce mai mulți studenți din toate țările, devenind un minunat prilej de cunoaștere și apropiere a tineretului universitar din toate colțurile lumii.

Studentii sportivi din țările care și-au anunțat participarea la noua ediție a J.M.U. de vară se pregătesc în momentul de față cu multă rîvnă în vederea acestor mari întreceri sportive.

BELGIA

În Belgia, de exemplu, conducătorii Asociației studenților se preocupă de mărirea delegației care va reprezenta această țară la Budapesta. În acest scop ei au făcut apel la Școala superioară de textile din Tournai și la cea de chimie din Hornu. După toate probabilitățile studenții belgieni vor trimite la Budapesta o echipă de fotbal, una de baschet și una de tenis de masă. După cum scrie responsabilul sportiv al Universității din Charleroi, Gvirtman, ei înlîmpină „greați matoriale” dar sînt convinși că le vor înălțura prin colaborarea tuturilor.

R. P. UNGARA

Selecționarea celor care vor reprezenta pe studenții maghiari la J.M.U. de vară s-a făcut în cadrul unor competiții de masă care au reunit în prima etapă, numai la atletism și înot 23.072 studenți și studențe. La 16 mai a avut loc finala pe țară la atletism, gimnastică, box, haltere, înot, ciclism, baschet și volei. Cu acest prilej au reușit să se evidențieze o serie de elemente încă necunoscute ca studentul „Institutului V. I. Lenin”, Jori care a sărit în

lungime 6,37 metri. Învîgătorii din finalele acestei competiții de masă au întîlnit în cadrul altor concursuri pe studenții care au clasificat sportiv de categoria I-a și a II-a. Și de data aceasta s-au înregistrat mai multe rezultate valoroase ca: 3:58,6 pe 1.500 m. (Szabo), 14:04 pe 5.000 m. (Szabo), 50,90 metri la aruncarea discului (J. Mihelky) etc. Alți studenți au reușit performanțe remarcabile în celelalte ramuri de sport.

BRAZILIA

Într-o scrisoare adresată comisiei de organizare a J.M.U., A. Fernandez Murta, președintele asociației studenților Minas Gerais care reunește studenții din 20 de școli superioare din Brazilia, afirmă că studenții de la Minas Gerais sînt bucuroși să întărească legăturile de prietenie cu studenții din lumea întreagă. De asemenea ei vor să arate înalta tehnică sportivă a studenților din țara lor.

În continuare A. Fernandez Murta scrie: „vom prezenta o delegație de studenți care au cîștigat la Jocurile olimpice universitare ale Braziliei întrecerile de fotbal, baschet și volei”.

Înainte de întîlnirea de sîmbătă și duminică

RĂSFIND FIȘELE DE PERFORMANȚE ALE ATLEȚILOR ELVEȚIENI

Mulți dintre atleții europeni poartă de acum la butonieră o insignă care va fi foarte populară printre ei la sfîrșitul lunii august. Pe un fir subțire auriu sînt prinse trei triunghiuri colorate în verde, galben și roșu. Aceasta este insigna celei de a cincea ediții a Campionatelor europene de atletism, care se vor desfășura între 25-29 august pe stadionul Neufeld din Berna.

Și dacă cei mai buni atleți ai țării noastre vor avea posibilitatea să cunoască în zilele campionatelor, stadionul din Berna și pe sportivii elvețieni, iubitorii sportului din Capitala țării noastre îi vor putea vedea pe atleții elvețieni cu multe săptămîni înainte, pentru că echipele de atletism ale Elveției vin la București zilele acestea, pentru a susține sîmbătă și duminică, pe stadionul Republicii, un meci în compania reprezentativelor noastre.

Este un eveniment deosebit, mai ales dacă ținem seamă că atleții Elveției se bucură de un frumos renume. Faptul acesta este de altfel explicat și prin aceea că I. A. A. F. (Federația internațională de atletism amator) a încredințat organizarea campionatelor europene, Federației de atletism a Elveției.

Președintele Federației de atletism a Elveției, Ernest Hess, comentînd acest eveniment scrie de curînd: „Atunci cînd în 1951, Federația de atletism a Elveției și-a pus candidatura pentru a organiza campionatele europene de atletism, întîlni-a sa a fost de a se pune în serviciul atletis-

mului internațional și de a ajuta atletismul elvețian să ia avîntul pe care-l merită”.

Privind lista recordurilor masculine ale Elveției, constatăm că de-a lungul anilor și mai ales în aceștia din urmă, atleții din țara cantonală au realizat numeroase rezultate valoroase. Ca și recordul țării noastre, recordul Elveției la 100 m. este de 10,4 sec. și aparține din 1935 lui Paul Hänni. În același an Hänni a alergat 200 m. în timpul record de 21,2 sec.

La 400 m. plat recordul elvețian este de 47,9 sec. și aparține din 1952 lui Josef Steger. Acesta

a alergat în 1953 48,7 sec. iar în acest an el are o performanță de 49,2 sec. Steger face parte din lotul care vine la București. Excelență este performanța lui Paul Martin pe 800 m. — 1:51,8.

Recordmanii: Heinz Thoit (1500 m.—3:53,2), Auguste Sutter (5000 m.—14:13,6) și Rudolf Morgenthaler (10000 m.—31:12,8) vor face și ei parte din echipa care va concura sîmbătă și duminică la București.

La alte cinci probe recordurile au fost stabilite cu ani în urmă: 110 m.g.—14,5 sec. (Raymond Anet), 400 m.g.—53,5 sec. (Werner Kellerhals), lungime—7,18 m. (Jean Studer), suliță—70,57 m. (Josef Neumann), triplu salt—14,585 m. (Armin Scheurer); în schimb la restul probelor, cifrele recordurilor au fost stabilite după anul 1950. La prajină Armin Scheurer a sărit 4,30 m. (în cadrul decathlonului de la campionatele europene din 1950), astăzi însă el nu mai practică atletismul. Cei alți recordmani: G. Stäubli (9:45,0 pe 3000 m. obstacole), Hans Wahli (1,95 m. la înălțime), Willy Senn (15,18 m. la greutate), Oskar Häfliger (48,02 m. la disc), Roger Vesser (50,975 m. la ciocan) se vor întrece cu recordmanii și campionii noștri.

Dar unul dintre cei mai valoroși reprezentanți ai atletismului elvețian este fără îndoială mărșă-luitorul Fritz Schwab. Acesta a ocupat locul al treilea, la 10 km. marș, la olimpiada de la Londra, și locul doi la olimpiada de la Helsinki. Cea mai bună performanță a sa a fost cucerirea titlului de campion european în 1950.

Dintre recordurile feminine ale Elveției trebuie să remarcăm pe cele de la înălțime (1,66 m.) și lungime (5,50 m.), stabilite în 1941 de atletele Pfening și De Pol.

Prezînd performanțele citorva dintre atleții care se vor întrece peste cîteva zile pe stadionul Republicii, începem o săptămînă în care iubitorii acestei discipline, atît din Elveția cît și din țara noastră, se preocupă de lupta care se va naște pe pistă, la locurile de sărituri și aruncări, în cele două zile de concurs.



Fritz Schwab campion european la 10 km. marș

ROMEO VIARA
TUDOR VORNICU

Din experiența unei comisii raionale de control G.M.A.

Un rol deosebit de important în buna desfășurare a activității G.M.A. din colectivele sportive de la orașe și sate îl au comisiile raionale de control G.M.A.

Este bine cunoscut faptul că în acele colective sportive unde comisia de pregătire și examinare G.M.A. este îndeaproape îndrumată și controlată de comisia raională de control G.M.A., roadele muncii sînt din cele mai bune.

Pentru a veni în ajutorul comisiilor raionale și orașenești de control G.M.A. din întreaga țară — care desfășoară, de altfel, în majoritatea cazurilor o slabă activitate, datorită faptului că nu știu nici astăzi cum să-și planifice munca — am socotit necesar să prezentăm pe scurt principalele probleme ale muncii comisiei raionale de control G.M.A. 23 August din Capitală, care a obținut în ultima vreme rezultate deosebit de importante.

În primul rînd, trebuie să spunem că această comisie este formată din elemente harnice și pricepute în munca complexului G.M.A. Întreaga activitate a comisiei de control G.M.A. a acestui raion este riguros planificată, din vreme, pe toate colectivele sportive. Zilnic îi poți vedea pe membrii comisiei de control a raionului 23 August în mijlocul comisiilor de pregătire și examinare G.M.A., cărora le dau, atunci cînd este cazul, îndrumări tehnice și regulamentare. În prezent, toată atenția comisiei de control G.M.A. a fost îndreptată în mod just spre mobilizarea unui număr cit mai mare de aspiranți și aspirante în vederea trecerii normei de înot. Pentru ca această comisie să poată urmări cit mai bine felul în care reușesc colectivele sportive să-și pregătească aspiranții pentru trecerea diferitelor probe ale complexului G.M.A., a fost organizată o evidență la zi a trecerii normelor G.M.A. în toate colectivele sportive. De asemenea, pentru a desfășura o mai bună muncă de îndrumare

și control asupra comisiilor de pregătire și examinare G.M.A. din colectivele sportive, s-a trecut la repartizarea acestora pe membrii comisiei de control. În felul acesta, fiecare membru al comisiei raionale de control este răspunzător de activitatea pe care o desfășoară comisiile de pregătire și examinare G.M.A. La interval de două săptămîni, comisia de control G.M.A. a acestui raion convoacă la sediul comitetului raional C.F.S. toate comisiile de pregătire și examinare G.M.A. și analizează amănunțit activitatea desfășurată în această perioadă. Cu aceste ocazii, comisiile de pregătire și examinare G.M.A., fiind deja bine instruite, fac o serie de propuneri în vederea îmbunătățirii activității complexului G.M.A. din acest raion, propuneri ce sînt apoi studiate iar cele ce se dovedesc a fi bune sînt aplicate în practică. Problema controlului medical este o sarcină de frunte a membrilor comisiei de control. Astfel, toți aspiranții G.M.A. din colectivele sportive ale raionului 23 August au viza medicală făcută la zi. În vederea trecerii normelor G.M.A. gr. I, și în special gr. II, la diferite probe cum sînt: inotul, atletismul, tirul, gimnastica etc. comisia de control a planificat riguros perioadele în care se pot trece aceste probe. Astăzi, toate colectivele sportive din acest raion au un program fixat de comisia de control G.M.A. cuprinzînd data și locul unde aspiranții își pot trece normele.

Muncind în felul acesta, comisia raională de control a raionului 23 August, în cadrul căreia s-au evidențiat în mod deosebit tovarășii Constanța Niculescu (președintă), Miron Naparu (secretar) și Maria Bondoc (profesoară de educație fizică), a reușit ca la sfîrșitul primului trimestru al anului acesta să obțină realizări deosebit de frumoase, cîștigînd drapelul de comisie de control G.M.A. fruntașă pe Capitală.

TEODOR ROIBU

PINĂ CIND ATITA AMORTEALĂ?

Cu toate că prima etapă a campionatului de poliathlon G.M.A. a fost destul de lungă (6 iunie—4 iulie) rezultatele de pină acum nu sînt mulțumitoare. E adevărat că un mare număr de colective sportive din regiunile Timișoara, Birlad, Ploești și Hunedoara s-au arătat a fi preocupate de poliathlonul G.M.A., dar și munca acestora a fost totuși limitată la organizarea citorva antrenamente. În alte regiuni munca a fost cu totul superficială și rezultatele au fost cit se poate de slabe. Pentru a întări afirmația noastră este suficient să arătăm că în întreaga țară nu a fost organizat în ultimele zile nici un concurs de poliathlon G.M.A.

Possibilități sînt: colectivele sportive au necesarul de material și echipament sportiv; activiștilor care muncesc pe linia complexului G.M.A. li s-au creat posibilități pentru îmbogățirea cunoștințelor lor. Care sînt atunci cauzele care au făcut să nu se întreprindă mai nimic în acest an pentru campionatul de poliathlon G.M.A.

În primul rînd comitetele C.F.S. raionale, orașenești și regionale nu s-au preocupat suficient de îndeplinirea sarcinilor ce le revine în această acțiune. De geaba va susține tovarășii Ilie Stelian responsabilul sectorului G.M.A. din comitetul C.F.S. al regiunii Stalin că regulamentul competiției a fost prelucrat cu toate colectivele sportive. A trasa sarcini fără a urmări felul în care ele sînt duse la îndeplinire, așa cum a procedat comitetul C.F.S. al regiunii Stalin, înseamnă a face treaba numai pe jumătate. Tovarășii Ion Baia, președintele comitetului orașeneș C.F.S. București, Mogîrdiceanu și Caloz, președinții comitetelor regionale Constanța și respectiv O-

radea, nu vor reuși să obțină rezultate de valoare în muncă, atîta vreme cit vor continua să bierze din birou, fără a controla și a îndruma comitetele raionale C.F.S. și consiliile sportive regionale.

Aceeași indiferență față de poliathlonul G.M.A. au manifestat-o și cea mai mare parte a consiliilor centrale ale asociațiilor sportive. Deși a trecut o lună de cînd au început pregătirile primei etape, consiliile centrale ale asociațiilor Constructorul și Flamura roșie n-au reușit să trimită regulamentul competiției nici măcar consiliilor regionale din București. În majoritatea orașelor noastre consiliile raionale și regionale ale asociațiilor nu au îndrumat și sprijinit colectivele sportive în munca de confecționare a aparatelor cursei cu obstacole G.M.A. gr. II, materiale fără de care nu se pot organiza concursurile poliathlonului.

Lipsa de interes a organelor de conducere a avut o influență dăunătoare asupra colectivelor sportive. Formalismul și superficialitatea s-au manifestat cu tărie în rîndurile colectivelor sportive, atît în acțiunea de popularizare a competiției cit și în munca de pregătire și asigurare a bazei materiale. Colectivele sportive nu s-au îngrijit singure de organizarea concursurilor, nu au folosit în această direcție posibilitățile locale, așteptînd măsuri și directive de sus.

Purtătorii insignei G.M.A. sînt dornici să participe la această competiție care are un pronunțat caracter multilateral. Sportivii noștri doresc să cucerească cit mai curînd insigna G.M.A. gradul II, scop final al poliathlonului G.M.A. Cu ce contribuie la realizarea acestor dorințe acei activiști sportivi care tratează cu atîtă indiferență campionatul de poliathlon G.M.A.?

TRAIAN IOANITSCU

Pe locurile unde Arieșul își poartă apele limpezi spre Mureș, este așezat orașul Turda. Orașul nu e prea mare, dar viața care se desfășoară aici e deosebit de intensă. Clocotul muncii rodnice crește mereu în numeroasele fabrici aflate în oraș. Viața artistică și culturală înflorește tot mai puternică de la an la an. Oamenii de prin partea locului iubesc deopotrivă și munca și cîntul și cîrțile. Cei mai mulți au îndrăgît acum, în ultimii ani și sportul. L-au îndrăgît deopotrivă și cei tineri și cei vîrstnici. Iată de ce nu se poate ca vorbind despre viața orașului să nu te gîndești și la viața sportivă care se desfășoară aici.

Dragostea oamenilor pentru sport ca și faptul că activiștii comitetului C.F.S. Turda muncesc cu trageri de inimă, fac ca rezultatele obținute în activitatea sportivă la Turda să fie din cele mai frumoase. În colectivele sportive se înscriu tot mai mulți tineri și tinere. Întreprinderile cu cel mai mare număr de sportivi sînt fabrica de sticlă, fabrica de silică și întreprin-

derea Flacăra. În cadrul colectivului Flamura roșie-Sticla funcționează 10 secții pe rînduri de sport. Președintele colectivului Gh. Popa a muncit cu multă trageri de inimă pentru ca un număr cit mai mare de muncitori din fabrică să facă parte din aceste secții. Echipa de fotbal a întreprinderii joacă în campionatul regional. De asemenea, echipele de handbal băieți și fete. Rezultate frumoase au obținut și secțiile de volei, tir, tenis de masă, gimnastică, popice și șah. De curînd au luat ființă o echipă de baschet băieți și o echipă de fete.

Dacă colectivul sportiv Flamura roșie-Sticla se poate mîndri cu un mare număr de purtători ai insignei G.M.A., aceasta se datorește și sprijinului pe care colectivul sportiv îl primește de la organizația de bază P.M.R. și de la conducerea întreprinderii. De asemenea, comitetul de întreprindere a dat un sprijin prețios și s-a ocupat îndeaproape de organizarea Spartachiadei sindicale, la care au luat parte un mare număr de muncitori și funcționari. În rîndul sportivilor

colectivului Flamura roșie-Sticla se află numeroși muncitori fruntași, ca frații Salmăreanu, jucători de fotbal și şahistul N. Mauser.

Și în colectivele Metalul-Silica, Metalul-Flacăra, Voința și Știința se duce o activitate sportivă tot alit de bogată și rodnică.

Stadionul Gh. Gheorghiu-Dej pe care se desfășoară meciurile și cele mai importante întreceri din oraș, aflat în îngrijirea colectivului sportiv Constructorul este foarte bine întreținut. În curînd va începe construirea unei tribune.

Un colectiv în care activitatea nu merge bine este colectivul Locomotiva. Vina o poartă alit conducerea colectivului cit și consiliul regional Locomotiva care nu au sprijinit și nu au dat nici o îndrumare colectivului.

În după amiezele calde ale verii ca și în toate duminicile activitatea sportivă din orașul Turda se desfășoară din plin pe toate terenurile din oraș. Locuitorii din Turda îndrăgesc cu adevărat sportul.

După știrile primite de la subredacția din Cluj.

Din desfășurarea Spartachiadei sindicale

Rezultate frumoase

Colectivul sportiv Flamura roșie Uzinele Textile Timișoara a obținut în ultima vreme însemnate succese pe drumul angrenării unui număr cit mai mare de oameni ai muncii într-o activitate sportivă organizată. La realizarea acestor succese a contribuit și felul în care acest colectiv sportiv a privit organizarea întrecerilor din cadrul Spartachiadei sindicale.

Întelegînd de la început rolul important pe care îl pot avea concursurile din cadrul acestei frumoase competiții de masă, colectivul sportiv Flamura roșie Uzinele Textile Timișoara a pornit la o temeinică muncă de mobilizare a oamenilor anului în întreceri. Astfel, miza de pește — a comitetului de partid și a comitetului sindical — a publicat cu regularitate articole mobilizatoare. La cele mai frecvente locuri, precum și prin toate secțiile uzinei au apărut afișe și lozinci, care îndemneau oamenii muncii să participe în număr cit mai mare la întrecerile din cadrul Spartachiadei sindicale. Pe afișe erau trecute și ziua, ora și locul unde se pot face antrenamente la diferitele sporturi din cadrul Spartachiadei sindicale.

Munca de mobilizare a oamenilor muncii în întreceri a dat roade. Organizînd primul concurs de atletism, colectivul sportiv Flamura roșie Uzinele Textile Timișoara a avut satisfacția de a vedea că eforturile de-

puse au găsit ecou în marea masă a muncitorilor, care au participat în număr mare la acest prim concurs.

În acest timp, sub îndrumarea antrenorului Gavrilă Torok, la bazinul de înot al colectivului sportiv se desfășurau cu intensitate numeroase antrenamente, la care participă cu regularitate 28 de tineri și tinere.

O temeinică muncă de pregătire desfășoară și cei ce vor să concureze în cadrul Spartachiadei sindicale la probele de gimnastică. Îndrumați îndeaproape de sportiva Maria Paszternack, gimnastă de categoria II-a, numeroși tineri și tinere se înliiază în toatele acestui frumos sport. Exemplul acestui colectiv sportiv trebuie urmat și de alte colective sportive din țară.

(De la subredacția ziarului nostru).

Întreceri în cadrul etapei a II-a

În cursul săptămîinii trecute consiliul regional București al asociației sportive Flamura roșie a organizat concursuri de atletism în cadrul întrecerilor din cea de a doua etapă a Spartachiadei sindicale.

La startul acestor întreceri au fost prezenți sute și sute de oameni ai muncii din industria ușoară și comerțul de stat. O parte dintre concurenții participau pentru prima oară la o asemenea întrecere sportivă. Printre cei care și-au disputat înfrîntă, se aflau numeroși muncitori fruntași în producție.

Întrecerile de atletism organizate

de consiliul regional Flamura roșie au dat loc la dispute foarte dure și s-au soldat cu cîteva rezultate remarcabile. Cea mai frumoasă performanță a avut-o linarul muncitor Ilie Pencoff, de la fabrica de bere „Grivița”. Acesta s-a impus cu autoritate față de ceilalți concurenți, reușind să obțină 12,5 sec. pe 100 m. plat. Bine s-au comportat la această probă și fetele. Majoritatea dintre cele care au luat startul au alergat în jurul a 14 sec., iar Suzana Wiesenmayer a coborît cu 3 zecimi de secundă sub această cifră.

O bună pregătire au dovedit și participanții la săritura în lungime, unde Radu Eugen de la colectivul sportiv Flamura roșie-bere Grivița a reușit un rezultat destul de bun: 6.10 m. În schimb, concurențele nu au fost destul de bine pregătite din care cauză rezultatele au fost mediocre.

Performanțe remarcabile au fost obținute și la celelalte probe atletice, dar am ținut să dăm exemplele de mai sus, întrucît acești concurenți au participat pentru prima oară la o întrecere de atletism.

Un merit deosebit în buna reușită a acestor întreceri, l-au avut activiștii consiliului regional. Ca și în prima etapă, cînd au mobilizat peste 3.500 de participanți, și de această dată ei au fost mereu printre concurenții, participînd la mobilizarea și pregătirea lor.

B. M.

TREI MICI POVESTIRI...

Vei afla dragă cititorule, în rîndurile de mai jos, trei mici povestiri din viața de toate zilele a unor oameni și locuri din țara noastră. Întîmplările, s-au petrecut la Pitești, la Timișoara și la poalele falnicului Ceahlău. Noi le-am aflat din maldărul de știri primite de la corespondenții noștri. Au toate ceva comun, și anume... Dar nu, citește-le și-ți vei da singur seama ce le aseamănă pe aceste trei mici povestiri...

Povestea începe la Cimpulung Muscel

Un meci obișnuit de fotbal, jucan Dinamo Pitești și Progresul Cimpulung. Arbitrul, Gh. Antonescu din Rm. Vilcea. Și totuși din cele relatate de corespondentul nostru, am aflat că nu a fost un meci chiar obișnuit. N-a fost obișnuit pentru că jucătorii de la Progresul, supărați peste poate că au pierdut la ei acasă, au simțit nevoia să-și verse necazul (într-un mod cit mai violent) asupra cuiva. Și, pentru că îl aveau la îndemînă, au început să verse o ploaie de pumni și invective asupra arbitrilor Gh. Antonescu. Comitetul regional C.F.S. Pitești aflînd de comportarea rușinoasă a acestor jucători de la Progresul a suspendat pe cite un an pe unii, iar pe alții pe șase luni. A trecut o lună de atunci... Notați bine: o lună, nici șase luni, nici un an O lună. Și totuși, suspendații Octavian Ruza, Gh. Merță, Gh. Leonte și Gh. Dăscălescu prin înalta obîdnire și iertăciune a tovarășilor de la Comitetul regional C.F.S. Pitești, joacă nesupărați de nimeni. Se vede treaba că tovarășilor de la comitet li s-o fi înmănat inima de mila sărmanilor năpăs-

tuși. În definitiv ce-au făcut? Au tras și ei cîteva pumni și ce nu face omul la supărare!

Mărețe umbre...

Cît e muntele de mare se dusese vestea că la Ceahlău se construiește un minunat stadion sportiv. Mulți membri ai colectivelor Avîntul au lăsat cu dragoste cînd a început amenajarea stadionului colectivului lor. S-a făcut un gard înalt și frumos... Privit de departe, gardul acesta te îmbiea parcă să părunzi înaintu și să vizitezi stadionul. Hai să intrăm și noi, dragă cititorule, și să vedem vestitul stadion. Terenul de fotbal e ca orice teren. Adică nu, are ceva în plus. Dire adincă de-a lungul și de-a latul terenului lăsat de roțile autocamionelor întreprinderii I.F.E.T. care scurtează uneori drumul pe aici. În dreapta terenului, o movilă mare de rumeguș putrezit de ploi, care ar fi trebuit să servească la mareașarea tușelor. În apropierea ei, o „biată” cursă de obstacole aplicată și dărîmată. Doar cîteva oițe pașnice și blinde vin să tulbure atmosfera aceasta de paragina și pustiu. Pășe cuminți prin iarba deasă și frumoasă crescută din belșug pe pista stadionului. În tribună nu este bine să te aventurezi. De ce? Pentru că arătă ca o cutie de chibrituri pe care-o poate sufla vîntul. Dacă lovindu-te cumva la un picior de vreun popic răsturnat pe drum, ți s-ar trezi curiozitatea să vizitezi popicaria construită sub tribună, n-ai vedea altceva decît un fel de magazie în care stau răsturnate de-a valma grămezi de gunoaie, scinduri și popice. Și cînd te gîndești, ne informează subredacția noastră de la Bacău, că președintele comitetului C.F.S., tov. Tănase Gh., trece în fiecare zi în drumul lui spre casă

pe lingă acest stadion, mai bine zis această umbră de stadion...

A fost cîndva...

Colectivul sportiv Flamura roșie Teba Timișoara este un colectiv mic dar cu o activitate frumoasă. Pentru că oamenii iubesc mult sportul au hotărît să-și construiască singuri o bază sportivă. Dar din lipsa de sprijin a comitetului de întreprindere, din dezinteresul unor tovarăși, toată lucrarea a căzut baltă. Colectivul sportiv avea cîndva cinci vestiare. Acum mai există doar unul. Stau oamenii la coadă ca să poată intra. Echipamentul și materialul sportiv a fost evacuat din încăperea ce-i era destinată, și se află îngheșuit într-o cămăruță cu totul neîncăpătoare. S-a hotărît ca echipamentul să fie dat în păstrare sportivilor contra unui bon. Așa că dacă vei vrea să vizitezi magazia colectivului Flamura roșie Teba Timișoara, în locul rafturilor frumos amenajate cu materialele rînduite cu grija, vei afla o splendidă colecție de honuri, aranjate... ca la Alimentara. După cum ne informează subredacția noastră din Timișoara, cele 4 vestiare nu au dispărut, ci au fost transformate în dormitoare. În sala de dușuri se află o admirabilă magazie de alimente asortată cu de toate. În sala de șah, în sala de tenis găsești orice altceva în afară de mese de șah și masă de tenis...

★ Nu-i așa cititorule, că nu e greu să-ți dai seama ce au asemănător aceste trei povestiri? În fiecare din ele găsești probe evidente de delăsare în muncă, de nepăsare față de bunul mers al activității sportive. Asemenea oameni și asemenea întîmplări sînt tot mai rare, e drept, dar nu-i așa cititorule că dorești să nu... de ce?

PAULA NAVREA

Turneul zonal pentru campionatul mondial de șah

Șahiștii romini Ion Bălănel și Victor Ciociltea au avut o comportare meritorie

Una din realizările Federației Internaționale de Șah (F.I.D.E.) al cărui prestigiu a crescut enorm în anii de după război prin adărea Uniunii Sovietice, este fără îndoială reglementarea campionatului mondial de șah. Timp îndelungat, supremul titlu în șah se disputa în meciuri individuale ale căror condiții erau stabilite, de la caz la caz, de către deținătorul titlului. În anii din urmă F.I.D.E. a pus pe baze mult mai echitabile disputarea titlului, asigurând o participare largă a tuturor șahiștilor buni din lume, prin turnee eliminatorii.

Prima fază a acestor competiții șahiste sînt turneele zonale, ca a-cela desfășurat în R. Cehoslovacă, urmînd ca primii clasificați să ia parte în anul 1955 la turneul inter-zonal de la Stockholm.

Tara noastră a fost invitată de F.I.D.E. la turneul zonal de la Praga și, ca o recunoaștere oficială a creșterii mișcării șahiste din R.P.R., au fost admiși doi reprezentanți romini, față de unul singur ca la turneul din 1951.

Cinstea de a reprezenta țara noastră la acest turneu, care atît prin compoziția sa cit și prin caracterul sau constituie un eveniment șahist de prim rang, a revenit actualului campion al R.P.R., Ion Bălănel și campionului din anul trecut, Victor Ciociltea.

Sarcina lor de a demonstra pe plan internațional forța mereu crescîndă a mișcării noastre șahiste, în condițiile dificile ale unui turneu de calificare pentru campionatul mondial, a fost totuși plăcută, datorită ospitalității acordate reprezentanților noștri în Republica Cehoslovacă, această țară prietenă în care șahul cunoaște o veche tradiție.

Turneul zonal care a început la 28 mai a fost dedicat memoriei maestrului cehoslovac J. Foltys, decedat recent. Au participat 20 reprezentanți din 12 țări. La deschiderea festivă a turneului au asistat numeroși oameni ai muncii din Praga, iubitori ai jocului de șah. De-a lungul tuturor rundelor spectacolului au urmărit cu interes viu desfășurarea jocului atît la Praga cît și la Mariánské Lázně.

Și iată că în frumoasa sală a clubului „Radio” care a oferit un cadru splendid pentru această dispută șahistă, au fost puse în mișcare ceasurile de control și runda I-a a turneului a început. Cu multă atenție au fost urmărite toate partidele, chiar de la primele mutări. În deosebi noi au așteptat cu înfrigurare desfășurarea deschiderilor. Marele maestru Stahlberg a început jocul împotriva lui Bălănel în stilul său pozițional, liniștit, care ascunde totuși așteptarea fineții. Bălănel joacă vădit inspirat, mută repede și curajos, iar Stahlberg care pare hotărît de a se califică, evită toate riscurile și oferă remiza acceptată de campionul nostru.

Între timp înăru Ciociltea l-a pus pe redutabilul teoretician L. Pachman în fața unor dificile probleme. El a jucat gambitul Evans, o deschidere mai veche, iar Pachman a ales o apărare mai puțin uzitată, ferindu-se de a continua cu varianta recomandată chiar în tratatul său de deschideri drept cea mai bună, hănuind desigur că inventivul său adversar s-a pregătît cu multă grijă tocmai împotriva acestui sistem.

Dar și așa cum jucase, maestrul Pachman a păstrat avantajul pionului sacrificial de către Ciociltea, care nu a putut să obțină în schimb

contra șanse. Totuși, înăru nostru reprezentant a continuat cu un calm remarcabil și lupta s-a prelungit trecînd în final. După 11 ore, soarta lui Ciociltea părea pecetluită, un pion liber trecut susținut de perechea de nebuni se apropiase la un pas de cîmpul de transformare. În ceasul al 12-lea (la propriu și la figurat) Ciociltea a găsit o cale ascunsă de pat și printr-o adevărată mutare de studiu, care a surprins atît pe adversarul cit și toată asistența, el a salvat partida. Aceasta avea să rămînă mult timp singura partidă remizată de Pachman.

Marele maestru Szabo a jucat cu un curaj excepțional evitînd căile bătute ale teoriei, domeniul său fiind jocul de mijloc unde știe să folosească toate resursele. Concepția sa creează și plină de inițiativă, talentul său în găsirea posibilităților combinate l-au consacrat de mult pe acest mare maestru care din 1945 s-a clasat în 14 turnee internaționale pe locul I.

Stilul maestrului Pachman este mai științific. Autor al unui tratat renumit de deschideri, Pachman construiește poziții dificile pentru adversarii săi, punîndu-le problema chiar din primele mutări. Știe să atace cu vigoare, iar în apărare este neîntrecut, respectînd cu strictețe principiul economiei, Pachman rezistă în cele mai grele situații, nu-și refrage decît numai o parte a pieselor în apărare și exact în momentul cînd atacul advers ajunge la un punct mort, el lansează contraatacul.

Duelul între acești doi șahiști eminenți a fost tot timpul pasionant. După ce Szabo a reușit să-l învingă pe Pachman balanța victoriei părea că se va inclina în favoarea marelui maestru maghiar. Tocmai în acest moment a intervenit Bălănel aruncînd greutatea unei excelente partide cîștigate la Szabo în balanță și la fel ca și în anul 1951 Pachman a cîștigat turneul distanțîndu-se cu jumătate punct. Procentajul obținut de Pachman este foarte ridicat, dacă se ia în considerare forța de joc a celorlalți participanți, indicîndu-l ca pe un demn pretendent la titlul de mare maestru.

Singurul maestru care a reușit să înă pas cu acești fruntași ai clasamentului a fost Sliwa. Acest modest și neobosit luptător a realizat cea mai mare performanță din cariera sa șahistă. El își datorează acest succes conștiințozității și seriozității sale. Fără a încerca căi noi în deschideri, Sliwa nu se mulțumește niciodată cu mutări în aparență evidente. Supunînd unui examen critic mutare după mutare, el folosește fiecare minut din timpul lui de gîndire, avînd o deosebită putere de concentrare.

Pe locul IV și V s-a clasat maestrul Filip și marele maestru Stahlberg. Filip este un excelent tactician, continuator al stilului maestrului Duras. Complicînd pozițiile și incluzînd un risc în jocul său, Filip are darul de a găsi soluțiuni combinate surprinzătoare. Marele maestru Stahlberg a preferat în schimb jocul pozițional, bazîndu-se pe rutina sa și pe cunoștințele sale în final.

Islandezul Olafsson practică un stil întreprinzător plin de lovitură tactică. Ca și Stahlberg, suedezul Lundin concepe foarte bine planuri poziționale.

Maestrul Ion Bălănel a realizat un mare succes, clasîndu-se la e-

galitate de puncte cu marele maestru Barcza. Stilul său de joc, imbinînd armonios jocul pozițional cu cel combinativ, a impresionat prin profunzimea sa. În partida sa cu Barcza, campionul R.P.R. a adus un sacrificiu neașteptat de pion într-o situație aridă, în care se părea dominat de jocul metodic al redutabilului său adversar. Sacrificiul de pion a dus la o poziție de studiu în care turnul marelui maestru Barcza a fost imobilizat prin mutări subtile și departe calculafe.

Și în partida sa împotriva lui Kluger, Bălănel a sacrificat un pion într-un final dificil pentru ca după o lungă serie de manevre exact calculate să cîștige un timp, punînd pe adversarul său într-o poziție pierdută.

O creație de mare valoare a lui Bălănel este partida cîștigată la Szabo. În această partidă Bălănel a reușit cu mult calm o impecabilă combinație bazată pe un sacrificiu de figură. Dirzenia și spiritul de luptă ale maestrului Bălănel au fost exemplare. În partida cu Pedersen, Bălănel s-a văzut la un moment dat cu un turn în minus. Campionul nostru a pierdut din acest turneu cîte o partidă din cînd în cînd, dar niciodată singla rez. A continuat spre mirarea adversarului și cînd nu s-ar fi întîmplat nimic, creîndu-și contra șanse. Și înafte ca șahiștul danez să observe, Bălănel a sacrificat un cal obținînd o remiză de toată frumusețea, prin șah etern.

Prin victoria asupra lui Palmason campionul R.P.R. a oprit ascensiunea maestrului islandez, care era neînvins pînă la întîlnirea cu șahiștul român. În ultima parte a concursului Bălănel a obținut 4½ puncte din 5, realizînd atături de frunțașii clasamentului cea mai lungă serie de victorii.

Partidele cîștigate de Bălănel vor intra în literatura șahului ca modele de luptă dirză și subtilă totodată.

Cel de al doilea reprezentant al țării noastre, Victor Ciociltea, a participat pentru a treia oară la un concurs internațional. Nu a mai fost decît debutant necunoscut care să recolteze succese prin surpriză. Între timp jocul lui Ciociltea a fost studiat cu atenție de adversarii săi, care au reușit prin rutina lor să-l pună pe Ciociltea în poziții închise, aride, în care nu putea să dea curs liber imaginației sale. În partea II-a a turneului Ciociltea a reușit să s acomodeze stilului pozițional, dar cîzînd de la o extremă la alta a jucat prea defensiv, încercînd să obțină printr-un joc metodic avantajul care putea fi cucerit numai printr-un îndrăzneț stil de atac. Comportarea reprezentanților noștri a fost meritorie. În deosebi Bălănel a urcat o nouă treaptă pe drumul desăvîșirii măiestriei sale șahiste.

Este semnificativ faptul că reprezentanții țării de democrație populară au ocupat primele locuri în fruntea clasamentului, lăsînd în urma lor șahiști rutinați cu o reputație de mult stabilită.

Aceste succese constituie o dovadă a creșterii continue a șahului și a culturii în general în condițiile minunate create de regimul de democrație populară.

TOMA POPA
antrenor de șah

Tabekul turneului

		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	Total
1	PACHMAN	R. Ceh.	0	0	0	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	15
2	SZABO	R. P. U.	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	14½
3	SLIWA	R. P. Pol.	0	0	0	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	13
4-5	FILIP	R. Ceh.	½	½	0	0	0	½	1	1	½	½	½	1	½	1	½	1	1	1	1	12½
4-5	STAHLBERG	Suedia	½	½	1	½	0	½	½	½	0	½	1	½	½	1	½	1	1	1	1	12½
6	OLAFSSON	Islanda	0	0	0	1	0	0	1	1	0	½	½	½	1	½	1	1	1	1	1	11½
7	LUNDIN	Suedia	0	1	0	1	0	1	1	½	½	½	½	½	½	1	1	0	½	1	1	11
8-9	BALANEL	R. P. R.	0	1	½	0	½	0	0	1	1	½	½	½	½	1	½	1	1	1	1	10½
8-9	BARCZA	R. P. U.	0	½	0	0	1	0	0	0	0	½	½	1	1	1	1	1	1	1	1	10½
10-12	KLUGER	R. P. U.	0	½	0	½	½	1	½	0	0	0	½	0	½	1	0	1	½	1	1	10
10-12	SAJTAR	R. Ceh.	½	½	½	½	0	½	½	½	½	0	½	0	1	½	½	½	1	1	1	10
10-12	MINEV	R. P. B.	0	0	½	½	½	½	½	½	0	1	½	0	½	1	1	1	1	1	1	10
13	UHLMAN	R. D. G.	½	0	0	0	½	½	½	½	½	1	0	0	½	1	1	0	1	1	1	9½
14	CIOCILTEA	R. P. R.	½	0	½	0	0	0	½	0	0	½	1	0	1	½	½	1	1	½	1	8½
15-16	PALMASSON	Islanda	0	0	½	½	0	0	0	0	1	0	1	0	0	0	1	0	1	1	1	7
15-16	PEDERSEN	Danemarca	0	0	1	0	½	½	0	0	0	½	½	0	½	0	½	1	½	½	1	7
17	KOSKINEN	Finlanda	0	0	0	½	0	0	0	½	0	0	0	½	½	½	0	½	½	1	1	5½
18	BASSYUNI	Egipt	0	0	0	0	0	1	0	1	0	½	0	1	0	0	0	½	0	1	1	5
19	SOLIN	Finlanda	0	0	0	0	0	0	½	0	0	0	0	0	0	1	½	1	0	½	1	4½
20	HODJA	R. P. Alb.	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2



Trei echipaje ale asociației Locomotiva, în plin efort

800 de kilometri pe Dunăre Despre concurenți (I)

Vaporul, care arborase marelă pavoaș, adapostea pe punte festivitatea de închidere a cursei nautice de mare fond pe Dunăre, organizată de Consiliul Central al Sindicatelor. După 18 zile de întrecere dirză, din care n-au lipsit nici clipele grele, nici condițiile atmosferice excepționale, nici defecțiunile tehnice, toți concurenții porniți în cursă aplaudau cu căldură pe cei mai buni dintre ei, pe cei ce reușiseră să cîștige un concurs care, prin amploarea sa, depășește tot ceea ce s-a organizat pînă acum în acest domeniu.

Hotărîrea de a organiza un concurs de canotaj pe un traseu de 800 de kilometri a fost îndrăznească. Un astfel de concurs ridică o serie de probleme științifice și de organizare de primă importanță, probleme menite să ducă la îmbogățirea experienței mișcării noastre sportive.

Dar, mai presus de orice, cei 800 de kilometri parcurși pe Dunăre au scos în evidență minunatele calități ale sportivilor patriei noastre, forța lor fizică și morală, aptitudinea lor de a învinge greutățile inerente unei astfel de întreceri sportive. O încercare grea triază oamenii, arată clar calitățile și defectele lor, indică ceea ce este de făcut pentru valorificarea însușirilor bune și înlăturarea lipsurilor. Iar cursa de mare fond pe Dunăre a avut darul de a scoate în evidență realizări și lipsuri în educația sportivilor și să arate, în oarecare măsură, ce trebuie făcut în viitor.

DESPRE INVINGĂTORII...

Pe primul loc în clasamentul general s-au situat echipajele de caiac și canoe ale asociației *Flamura roșie*. Încă de la plecarea din Corabia s-a văzut că atît caiaciștii acestei asociații (L. Semionov, Andrei Isarev, C. Munteanu, I. Varabiov, Al. Tătoș, V. Ipidov, I. Larion, C. Vasilev, D. Iliușca, S. Mitrovan, I. Teacenco, N. C. Costandache) cît și echipajul de canoe (T. Tar, I. Bulîkin, M. Timoftei, L. Siputkin, M. Crasovschi, Al. Ivanov, S. Cioc, L. Cozma, Ioan Buric, N. Vizitiu și M. Maximov) vor lupta cu multă dirzenie pentru primul loc. Oameni tineri, majoritatea participînd pentru prima dată la un concurs oficial de canotaj, cei mai mulți dintre ei pescari din deltă și de la Jurilolca, iar cîțiva țesători la fabrica „Fusul” din Galați și muncitori în industria alimentară, invingătorii au pornit „tare” de la început într-un stil cu totul defectuos, trîgînd în forță și nereușind să asigure caiacului o înaintare continuă canotorii *Flamurii roșii* au făcut să zîmbească la început, pe cei mai vechi în canotaj, care priveau cu o grabnică „dezumflare” a pretendentilor la titlu. Numai că cei care au prezis astfel n-au ținut seama de rezistența excepțională a pescarilor, factor care în ultima instanță avea să-și spună cu tărie cuvîntul. Și, ceea ce era firesc să se întîmple, s-a întîmplat: fără a reuși să cucerească primul loc la caiac sau la canoe (caiaciștii *Metalului* și canoaiștii *Locomotiviei*, mult mai tehnici, s-au clasat pe locul I la probele respective) canotorii asociației *Flamura roșie* au cucerit pe merit primul loc în clasamentul general, utilizînd ca arme principale o disciplină de fier, o coeziune exemplară, o voință și o rezistență fizică de neînvins. Spiritul de echipă și-a spus un cuvînt hotărît în această victorie. Într-adevăr, la *Flamura roșie* s-au făcut simțite mai puțin ca la alte asociații tendințele de individualism, sau, cealaltă extremă, un instinct de conservare prea dezvoltat. Oameni dintr-o bucată, mulți dintre

ei comuniști și utemiști, învingătorii au știut că prima lor sarcină este aceea de a-și reprezenta cu onoare asociația. Și au reușit.

...ȘI URMATORII DOI CLASAȚI

Multe dintre calitățile învingătorilor le-au dovedit și canoaiștii asociației *Locomotiva*, clasati pe primul loc al probei. Echipajul *Locomotiva* (Ștefan Balic, I. Dumitru, Manole Virgil, G. Roșca, Gh. Ujei, Al. Bulîkin, I. Cioc, Ilie Alexandru, I. Ciucureanu, Costin Anton și Tr. Pocora) constituit în majoritate din marinari de la D.D.M. Sulina, a format în to timpul un colectiv omogen, legat printr-o strînsă prietenie și acordînd deplina ascultare cîrmaciului Ștefan Balic, un om de 46 de ani, care a asigurat în mare măsură, prin autoritatea și experiența sa de om al Dunării, victoria canoaiștilor *Locomotiviei*. Caiacele — cu echipaje mai slab pregătite au dat dovadă de lipsă de omogenitate și n-au reușit să se ridice la nivelul celor de la canoe deși unii dintre canotorii, ca C. Grigoresca, C. Petrescu, N. Ungureanu, St. Vremescu și I. Strimbură au făcut cursă iruoase, demne de experiența și pregătirea lor.

Un decalaj mai mare între caiace și canoe, de data asta în favoarea caiacilor, s-a făcut remarcat la asociația *Metalului*, clasată pe primul loc la caiac și locul III în clasamentul general. Caiaciștii *Metalului* (D. Holca, I. Gomoescu, E. Dombrowschi, C. Zaharouschi, Gh. Bălineanu, L. Nicolae, I. Bacoș, Otto Tomiuc, C. Dombrowschi, G. Popa, Vanghele Andrei, Gh. Mihailescu și Valeria Popa) sînt în majoritate muncitori la SRN Galați, nouă dintre ei fiind elevi ai școlii sportive de tineret la canoaiștii, condusă de Gh. Bălineanu. Acești tineri au dat, cu prilejul cursei de mare fond pe Dunăre, un adevărat examen, pe care l-au trecut cu calificativul „foarte bine”.

Astfel, echipajul *Eugen Dombrowschi-Carp Zaharouschi* — pentru a nu lua decît un singur exemplu — a avut în special în partea a doua a cursei, o comportare meritorie, în ciuda faptului că ambii canotorii au, la un loc... 40 de ani. În schimb canoaiștii *Metalului* n-au mers deloc, deși avea în componența cei mai mulți sportivi frunțași. În primul rînd, s-a dovedit că a fi sportiv frunțaș într-o ramură a canotajului — la scîlf de pîldă, așa cum sînt *Cureșka* sau *Conielieska* — nu implică neapărat o bună comportare atunci cînd ești pus să vîlești în canoe. În al doilea rînd, sportivii frunțași folosiți în canoia *Metalului* nu s-au dovedit la înălțimea situației lor de componenți ai lotului reprezentativ și nu au constituit un exemplu demn de urmat pentru canotorii mai noi. În afară de I. Berglesz, care, a dat tot ce a putut, ceilalți sportivi frunțași și în special Ștefan Conielieska s-au arătat indiferenți față de locul pe care se situează ambarcațiunea lor, s-au menajat cît au putut, considerînd probabil că rolul lor este mai degrabă să se lase duși ca pasageri în canoe decît să fie un exemplu și un stimulent pentru ceilalți. St. Conielieska a fost criticat de tovarășii săi în repetate rînduri și, pînă la urmă, a fost exclus din echipaj, tocmai la ultima etapă. Credeam că asociația va trage concluziile necesare și va ști să ia măsuri ca în viitor să nu se mai ivească asemenea cazuri.

V. ARNAUTU

Campionatele școlare, o competiție populară, o competiție a tineretului din toate colțurile țării

În clipa în care cei peste 650 de participanți la întrecerile finale de atletism ale campionatelor republicane ale școlilor medii și medii tehnice s-au aliniat pe gazonul stadionului Republicii pentru festivitatea de închidere, am înțeles că ziarul nostru a făcut totuși prea puțin pentru această întrecere devenită atât de populară. În coloanele noastre nu s-a scris încă despre activitatea sportivă a elevilor și elevelor din Carei și Cimpulung Muscel, din Predeal și Mamaia, din Oravița, Roman, Calafat și din alte centre. Noi n-am urmărit cu atenție desfășurarea întrecerilor, n-am popularizat inițiativele bune și n-am criticat cu asprime lipsa de interes a unor conducători de școli și a unora dintre profesorii de educație fizică. Și totuși, peste 650 de elevi și eleve, cei mai buni din zecile de mii de tineri care au luat parte la prima fază a campionatelor, veniseră să ia startul pe stadionul Republicii. În același timp, la Ploiești, stadionul Flacăra „I Mai” a găzduit întrecerea jucătorilor celor opt echipe de fotbal calificate în faza finală a campionatului școlar. Iar la Râmnicu Vilcea șase echipe feminine de baschet își disputau și ele înfruntările.

Ediția din acest an a campionatelor republicane școlare a însemnat, ca și în anii trecuți, o frumoasă manifestare sportivă a tineretului nostru studios. Din cel mai mic centru, acolo unde există o școală medie, medie tehnică sau profesională, au pornit în întreceri cu entuziasm elevii și elevele.

Cu unii dintre ei am putut sta de vorbă în zilele finalelor și am aflat astfel o seamă de lucruri interesante. Iată-o, de pildă, pe Adela Chivăran, elevă la școala medie tehnică financiară din Slatina. La un moment dat, privirile tuturor s-au îndreptat spre partea stadionului în care concursa ea la proba de săritură în înălțime, mai ales pentru că Adela sărea cu un stil diferit de al celorlalte concurente. Ea folosea un stil destul de corect, prin rostogolire laterală. Ba la un moment dat, ea și-a scos pantofii cu cuie, scoalind că... fiind prea grei îi stânjenesc mișcările.

Cine este Adela Chivăran, cea

care a sărit în finală 1,35 m.? Apariția ei poate da o imagine fidelă a caracteristicii acestei competiții populare. Nu are decât 17 ani și practică atletismul de anul trecut. S-a simțit atrasă către săritura în înălțime. Spre deosebire de alte fete care sar prin pășire, ei i-a venit mai ușor să sară din față, ghemuindu-și picioarele. Când a găsit însă cartea lui Ozolin „*Învăț să singur săritura în înălțime*”, a citit-o pe nerăsuflăte și a început să pună în practică, singură, cele recomandate de cunoscutul antrenor sovietic. Nimeni nu a îndrumat-o în munca ei de pe stadion și totuși, cel mai bun rezultat de la faza de regiune a campionatelor școlare pe care l-a obținut ea este de 1,43 m. La finale însă, emoționată și lipsită de experiență n-a putut sări decât 1,35 m. Dar, de câtă putere de luptă a dat dovadă! Ea a arătat, în același timp, că are mari posibilități de progres în această probă.

Un alt participant la finale, și care a dovedit o mare voință, a fost elevul Ion Veliciu din Tinăveni, care, în prima zi a concursurilor, a învins într-una din seriile cursei de 1500 m. Același lucru era să se întâmple și în finala probei, dar Ion Veliciu a fost întrecut pe ultimul metru de către Ion Balotescu de la centrul școlar profesional metalurgic din Orașul Stalin. Tinărul elev din Tinăveni a dat dovadă de un mare curaj când, înfruntând adversari mai puternici, ca Nicolae Dordea și Zoltan Vamoș, s-a avântat în fruntea lor la conducerea cursei, lipsindu-i doar puțină energie și pricepere tactică pentru a termina învingător.

Putem spune că tinărul Gheorghe Popescu a stîrnit chiar senzație. Prin statura sa, prin forța de care a dat dovadă, prin posibilitățile sale fizice, el s-a impus ca un aruncător cu serioase perspective. De altfel, recentul absolvent al școlii pedagogice din Deva a cucerit două titluri de campion școlar la disc și suliță, cu performanțe mult mai bune decât ale adversarilor săi. Și cum el vrea să se înscrie ca student la Institutul de Cultură Fizică, va avea posibilitatea să se antreneze în viitor sub

îndrumarea unor antrenori prieteni.

Mai mică de un stat este însă Teodora Coman, fiică de țărani muncitori din Spătărei. Ea învață carte la liceul din Alexandria. La aceste întreceri ea a luat startul în proba de 500 m. și deși a fost învinsă de alte concurente mai bune decât ea, totuși, a fost alături de inimoasă încît i-a uimit pe toți.

Cele câteva exemple pe care le-am amintit aci ne înfățișează în mod clar caracterul acestei întreceri care atrage în practicarea sportului mii și mii de tineri din toate colțurile țării. Pe viitor va trebui să le urmărim activitatea mai îndeaproape, să le îndrumăm primii pași, să-i sprijinim, căci numai în acest fel vom putea ridica noi cadre pentru mișcarea noastră sportivă. Trebuie accentuat, de asemenea, că mulți participanți vin din centre în care sportul nu a ajuns încă la o prea mare dezvoltare. Sprijinindu-i pe acești tineri sportivi, vom putea contribui și la dezvoltarea sportului în aceste centre și chiar în regiunile respective. Căci, nu numai participanții la întrecerile atletice au venit din diferite colțuri ale țării dar și cei din echipele de fotbal ca și componențele echipelor de baschet.

Vă închipuiți cum a fost primită victoria elevilor care au compus echipa de fotbal a liceului mixt din Calafat? Fără îndoială că succesul acesta nu poate trece neobservat printre locuitorii orașului de pe malul Dunării. Victoria lor îi va face pe tinerii jucători să lucreze și mai mult pentru desăvîșirea pregătirii sportive cit și a celei școlare.

La Râmnicu Vilcea succesul a fost, trebuie să recunoaștem, de partea unei echipe căreia nimeni nu i-a acordat creditul victoriei. Ca și la fotbal, locul I a revenit unei echipe dintr-un oraș de pe malul Dunării. În întrecerile de la Râmnicu Vilcea victoria a revenit elevilor liceului din Giurgiu.

Iată fapte care confirmă afirmația noastră: campionatele școlare sînt o competiție populară, o competiție a tineretului din toate colțurile țării.

V. MIHAIL
D. CORVINU



Două dintre participantele la întrecerile finale de atletism: Maria Mariș și Adela Chivăran.

Despre unele probleme esențiale în dezvoltarea ciclismului pe șosea

Este știut că rezultatele din ultima vreme, în ciclismul pe șosea și mai ales cele obținute în întrecerile internaționale, nu sînt în măsură să ne satisfacă.

Desigur, în momentul de față, forul ciclist se preocupă să găsească metodele cele mai indicate pentru lichidarea lipsurilor și pentru ridicarea ciclismului nostru la nivelul altor discipline sportive. Pe marginea problemelor care frămîntă actualmente ciclismul nostru, voi face o serie de însemnări ca urmare a observațiilor culese în activitatea ciclistă, ca alergător și antrenor. Aceste observații sînt mai mult de ordin organizatoric, și le voi dezvolta pe probleme.

PROBLEMA TRASEELOR

În viitor, alegerea traseelor trebuie să fie bine studiată, spre a se rezolva astfel sarcinile care stau în fața acestui sport: ridicarea mediilor orare, întrebunțarea rațională a materialelor și realizarea unei pregătiri în raport cu cerințele probelor internaționale. Pentru aceasta, consider necesar să fie experimentate următoarele soluții:

Evitarea traseelor care au mai mult decât o treime drum fără asfalt. Aceasta deoarece mediile orare sînt slabe, deseori, din pricina dificultății drumurilor, termenul de întrebunțare a materialelor pe șosele dure scade cu peste 60 la sută față de cel pe șosele asfaltate, felul de alergare pe asfalt diferă total de cel al alergătorilor pe drum neasfaltat, iar formarea și pregătirea elementelor tinere pentru curse rapide se realizează mult mai eficace pe șosele cu asfalt. Lungimea traseelor să nu depășească 200 km., cele mai frecvente curse de o zi (sau pe etape) numărînd 160-180 km. Etapele între 180-200 km. să fie împărțite în semi-etape. În felul acesta se poate ajunge ca: plecările să fie foarte rapide, ciclismul să fie mult mai dinamic, să se sporească numărul încercărilor de evadare din pluton, dat fiind că alergătorii, într-o etapă divizată în două părți se angrenează mult mai ușor în acțiuni curajoase și hotărîte decât atunci cînd știu că-i așteaptă 6-7 ore de stat în șea, fără întrerupere. În cursele cu semi-etape se dezvoltă spiritul de combativitate, de orientare tactică, în condițiile concrete de desfășurare a cursei, ciclismul avînd de creat și rezolvat numeroase scheme tactice, datorită celor trei clasamente care se fac într-o asemenea cursă: clasamentul primei semi-etape, al celei de a doua și clasamentul întregii etape. Aceste alergări devin pentru cicliști mai atractive, mai variate, mai rapide și mai bogate în conținut. Cu un asemenea sistem de alergări se realizează, totodată, și o eficace pregătire în spiritul noilor concepții de antrenament: antrenamente scurte și rapide de două ori pe zi. Mediile orare crescînd, se realizează astfel o creștere evidentă a rezistenței în regim de viteză, cunoscut fiind că se alergă mult mai repede în viteză mare pe distanțe mai mici, și cu interval de odihnă, decât pe o distanță mare, fără oprire, de-a lungul căreia cadența, firește, este mai moderată.

Schimbarile punctelor de plecare și sosire a tradiționalelor curse care se desfășoară pe șoselele Pitești și Orașul Stalin este un punct asupra căruia ar fi bine să se insiste. De ani de zile, probele desfășurate pe aceste șosele nu aduc nimic nou în ce privește tactica și fazele create pe teren. „Punctele strategice” fiind dinainte prea bine știute, cele câteva faze mai importante ale acestor alergări se repetă aproape în același

loc și au același aspect. De asemenea, ar trebui să se organizeze cit mai multe întreceri pe etape, lată de pildă, o schemă de traseu pentru o alergare de acest gen în care socot că s-ar putea realiza medii orare ridicate.

Etapa I: București — Sinaia, etapa a II-a: Sinaia — Făgăraș, etapa a III-a: Făgăraș — Predeal și etapa a IV-a: Predeal — București. Parcursul probelor pe etape trebuie să fie astfel ales încît să se facă și întreceri contra timp, individuale (50 km.) și pe echipe (80-100 km.).

PROBLEMA CALENDARULUI SPORTIV

Una din principalele cauze ale scăderii nivelului ciclismului nostru este însuși calendarul intern. Acesta, în afară de câteva probe de amploare, nu cuprinde competiții care să angreneze în permanență întregul lot al cicliștilor fruntași. Este drept însă că nici alergătorii (și deci nici colectivele sportive), nu au privit cu destul interes celelalte probe — cele obișnuite — dat fiind că unele asociații nu urmăresc decât comportări de frunte, în cursele mari. Apoi, de cîtiva ani, unele competiții au fost contramandate în preajma disputării lor, creînd astfel pauze care au dus la delăsarea alergătorilor și au influențat negativ activitatea ciclistă. Calendarul ciclist trebuie să fie astfel întocmit încît să dea cicliștilor posibilitatea să se pregătească temeinic pentru diferitele genuri de probe: fond și semifond, știut fiind că o alergare contra timp necesită cu totul altă pregătire decât una cu plecare în bloc. Anul acesta, campionatul de fond (plecare în bloc) a fost programat la prea mică distanță de campionatul de semifond (plecări individuale). Fondiștii trebuie să alerge pe velodrom în curse special rezervate lor pentru a se putea pregăti în regim de viteză.

Pentru a angrena întreg lotul de cicliști în cit mai multe curse, regulamentul marilor probe ar trebui să cuprindă și următoarea prevedere: alergătorii să fie obligați să aibă un anumit procentaj de participare la probele premargătoare campionatelor, Cursa Victoriei, Circuitul P.R.P., etc. În felul acesta toate probele vor prezenta interes, iar ciclismul, avînd continuitate în activitate, se vor afla permanent la un nivel de pregătire înalt, iar selecționarea reprezentativei P.R.P. nu va mai constitui o problemă atât de complicată ca pînă acum.

PENTRU DINAMIZAREA ÎNTERECERILOR

Realizîndu-se punctele de mal sus, mai rămîne, totuși, o latură deosebit de importantă: mărirea dinamismului întrecerilor. Spre a se evita cursele monotone din ultima vreme, consider necesar să se introducă în fiecare cursă un sistem de bonificație: cite 1, 2, 3, sau 5 secunde pentru primele locuri, în virtul dealurilor, la trecerea prin oraș. De asemenea să se acorde bonificații și pentru evadările din pluton, chiar dacă inițiatorii lor au fost ajunși după 5, 10, 20 km. Aplicîndu-se formula bonificațiilor, cicliștii nu vor mai face cursă de așteptare, ci vor avea de apărut fiecare kilometru al probei și, deci, alergările vor fi mult mai animate. Iată, așa dar, cîteva din problemele de ordin organizatoric care, bine rezolvate și aplicate consecvent pe teren, pot aduce o contribuție prețioasă la redresarea ciclismului pe șosea.

NICOLAE VOICU
antrenor al secției de ciclism a asociației Dinamo

După ultima etapă a campionatului feminin la baschet

UN SCOR CATEGORIC ȘI CITEVA CONSTATARI

Știința Cluj a jucat ultimul meci al turului la Arad. Un joc dificil pentru campioane, care înfruntau o echipă în plină revenire, marcată de conopșări și rezultate destul de bune în ultimele partide (cu o săptămîină înainte, arădencele terminaseră la mică diferență înfrîntura cu Progresul, disputată la Oradea). Era motivul pentru care în „tabăra” jucătoarelor de la Știința domnea, în ajunul meciului, o atmosferă de ușoară îngrijorare, de emoția dinaintea ultimului obstacol pentru terminarea fără înfrîngere a turului.

Pe teren însă lucrurile nu s-au petrecut așa. Ele au depășit chiar și cele mai optimiste așteptări ale studențelor. Fiîndcă Progresul Arad nu a reușit în cursul celor 40 de minute de întrecere să înscrie nici un șert din punctele pe care Știința Cluj le-a marcat la cosul Progresului. Un scor categoric (60-14) care exprimă însă unele învățăminte.

Ne-a plăcut foarte mult de toate, la Știința Cluj, tendința evident urmărită de antrenor, către simplificarea jocului. A fost clară această tendință mai ales în privința efectuării contraatacurilor, dintre care multe au fost realizate fără ca vreuna dintre jucătoare să fi făcut un dribling. Clujencele joacă de asemenea cu o forță și dirigență recunoscută de acum, care le face să depășească direct adversarele și, mai ales, să cîștige mingi și la un coș și la cîlărit. Au de asemenea destul de bine dezvoltat „simțul coșului” ceea ce le ajută să se descurce bine, să marcheze chiar din poziții dificile. În toate acestea un merit de neîntîlnit îl are antrenorul Al. Șerban care a reușit un progres serios în anul acesta cu echipa feminină. Dar tot lui îi revine datorită de a găsi și pregăti o jucătoare înaltă (fiîndcă echipa nu are un adevărat pivot), de a mări în orice caz numărul jucătoarelor lotului, de a lupta pentru realizarea

unui mai mare echilibru de valoare între jucătoare.

Progresul Arad nu poate fi judecat definitiv după o asemenea înfrîntură. A spune totuși numai că a jucat sub posibilități e prea puțin. Baschetbalistele de la Progresul nu sînt să însă dintr-o situație total defavorabilă. În min. 6. Știința conducea cu 11-0. Se poate spune că de atunci arădencele au abandonat disputa. Pînă la terminare, cu excepția lui Hönig, celelalte jucătoare au acționat timorate, înfrîntate parcă de adversarele lor. Suntem convinși că dacă ar fi luptat să-și învingă starea de demoralizare ce le cuprinsese, arădencele ar fi reușit un rezultat onorabil.

E. I.

PARTIDE CU CARACTERISTICI ASEMĂNĂTOARE

Este adevărat că luminația insuficientă de la terenul Progresul F.B. a influențat buna desfășurare a meciurilor de baschet Locomotiva București — Flamura roșie Oradea și Știința ICF — Progresul Oradea, disputate duminică seara în cadrul ultimei etape a campionatului feminin. Acest fapt scuză într-o oarecare măsură greșelile de tehnică (pase primite cu nesiguranță, greșeli de adresă, etc., deoarece lumina slabă nu permitea o perfectă apreciere a distanțelor) dar nu constituie o cit de mică motivare pentru valoarea slabă, în general, a jocului prestat de cele patru echipe, fruntașe în baschetul feminin din țara noastră.

Cele două meciuri au avut o desfășurare asemănătoare, evidențiindu-se ca părți pozitive doar combativitatea, deosebita putere de luptă a tuturor jucătoarelor. Sub acest aspect cele patru echipe merită toate laudele, deoarece au demonstrat nu numai dorința pentru victoria colectivelor respective, ci și o rezistență remarcabilă.

În rest însă nu putem decât să notăm o serie de greșeli tehnice și tactice, care ilustrează nivelul scăzut al baschetului practicat chiar

de echipele fruntașe. Fără a vorbi de greșelile de tehnică individuală, pentru care există o senzație valabilă, trecem la greșelile tactice.

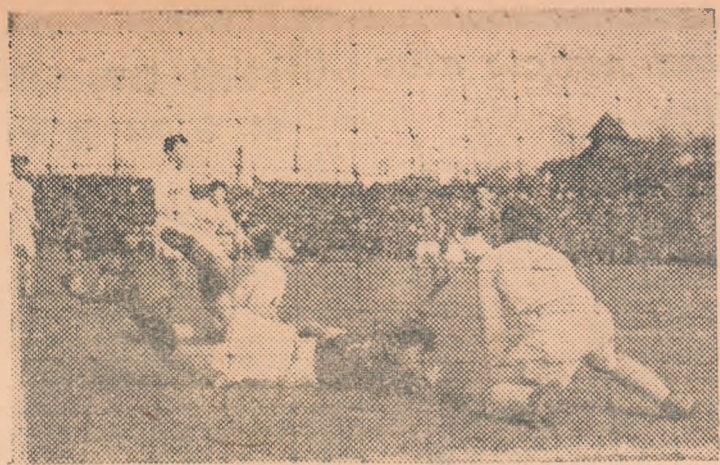
În meciul Locomotiva București — Flamura roșie Oradea, de pildă, orădencele nu au încercat aruncările de la semi-distanță și distanță decât tîrziu, spre sfîrșitul meciului, cînd Locomotiva avea asigurat avantajul necesar victoriei. Cit de utile ar fi fost aceste aruncări dovedește precizia jucătoarelor Rozalia Vereș, Ana Kohelka și Ecaterina Szabo, care, în ultima parte a jocului, au impresionat prin siguranța în aruncările de la distanță.

În meciul Știința I.C.F. — Progresul Oradea, s-a văzut că studențele s-au pregătit tactic pentru o înfrîntură în care principala realizatoare este un bun pivot: Iolanda Darabaș. În jurul acesteia au flutat în permanență două-trei apărătoare, care au reușit să o anihileze în bună măsură. Tocmai aceste flotări, prin care rămîneau libere atacantele orădențelor, au permis să se determine pe jucătoarele de la Progresul să renunțe la utilizarea exclusivă a Iolandei Darabaș. Folosirea pătrunderilor și aruncărilor de la semi-distanță de către celelalte jucătoare (mai puțin „păzite”) ar fi dus la înscrierea mai multor puncte de către echipa Progresul Oradea.

D. S.

Clasamentul campionatului feminin de baschet la categoria A, după încheierea turului, se prezintă astfel:

1. Știința Cluj	9 9 0 402:241 18
2. Știința I.C.F. București	8 8 1 541:232 17
3. Progresul Oradea	7 6 3 461:244 15
4. Locomotiva Buc.	6 6 3 480:298 15
5. Prog. Tg. Mureș	5 5 4 366:315 14
6. Constructorul București	5 5 4 388:316 14
7. Flamura roșie Oradea	4 3 6 367:318 12
8. Progresul Arad	2 2 7 264:465 11
9. Știința Iași	0 1 0 190:699 10
10. Știința Galați	0 0 9 184:415 7



Fază din meciul Voința București — Flacăra Pitești disputat pe stadionul Republicii. În clișeu: una din pușinele acțiuni de atac ale piteștenilor.

După 13 etape ale turului categoriei B seria I-a

Sintem exact la jumătatea timpului de pauză între prima și a doua parte a campionatului republican de fotbal categoria B, și considerăm că a sosit timpul să ne ocupăm de comportarea echipelor din această categorie în turul campionatului republican. Vom începe cu prima serie, urmând ca în numerele viitoare să discutăm pe rând și problemele din celelalte serii.

Nu putem începe să vorbim despre campionatul categoriei B fără să arătăm că desfășurarea turului a însemnat un nou prilej de atragere a maselor de iubitori ai sportului spre activitatea organizată a competițiilor sportive. Jocurile au fost de la început destul de echilibrate și aprig disputate, atrăgând totodată un număr de spectatori mult mai mare decât în anii trecuți. Cu cât competiția a înaintat în desfășurarea ei, cu atât succesul ei s-a conturat mai precis. De la etapă la etapă, am asistat la jocuri mai strinse, la o micșorare a diferenței între valoarea echipelor frunțate și cele mai slabe, la o mai mare dirzenie în luptă și — cum este normal — la spectacole de fotbal mai echilibrate.

Campionatul a fost început în condiții destul de grele, deoarece majoritatea echipelor nu au avut toate posibilitățile pentru a-și asigura o pregătire corespunzătoare începerii „în forță” a competiției. Timpul neprielnic care a fost prezent la începutul anului în întreaga țară și în special în partea de sud unde activează echipele din seria I, a îngreunat considerabil pregătirea din timp a acestor echipe. De aceea ele au început mai slab, au fost învinse cu ușurință de echipele care au avut condiții de pregătire (Progresul F. B., Progresul Sibiu și Flamura roșie Sf. Gheorghe), dar — până spre sfârșit — le-au ajuns pe acestea și au început să le facă „greutăți” în păstrarea locurilor frunțate ale clasamentului.

Fără îndoială, cea mai constantă a fost echipa Progresul F. B. și datorită acestui fapt ea a reușit să termine pe primul loc, înaintea Progresului Sibiu, a cărei comportare a fost destul de constantă pe parcursul celor 13 etape. La celălalt „pol” al comportării sînt situate cele două echipe din Craiova, Locomotiva și în special Constructorul, precum și Flacăra Pitești, echipe care în puține rânduri au reușit să se ridice la valoarea restului formațiilor. Special am lăsat la urmă prezentarea generală a echipelor situate în mijlocul clasamentului, pentru că ele au avut comportarea cea mai diferită de la meci la meci. Metalul București, Metalul Uz. tr. Orașul Stalin și în special Voința București au fost echipele care au jucat după „toane” când bine când rău, deși pregătirea lor și în general valoarea jucătorilor ce le compun le dădea posibilitatea să fie în permanență în luptă pentru primul loc. La cele două echipe bucureștene, Metalul și Voința, pregătirea morală și de voință a lăsat foarte mult de dorit. La Metalul București au fost permanente neînțelegeri între jucători și conducătorii secției de fotbal și colectivului sportiv, atmosferă ce a determinat multe din comportările slabe. La Voința, care printre altele trebuie remarcat faptul că este echipa care atunci când a vrut a realizat jocul cel mai valoros, se remarcă atitudinea de îngîmfare a unor jucători, ca și atitudinea de dispreț față de celelalte echipe din serie, ceea ce a scăzut din posibilitățile reale ale acestor jucători ti-

neri, în care se pun atât de multe speranțe.

Tocmai această permanență frământare în valoarea echipelor, acest „urcuș și coboriș” al diferitelor formații a dăunat valorii competiției și a dovedit că ne găsim încă la un stadiu necorespunzător în pregătirea tehnică, tactică și morală a jucătorilor.

Cu puține excepții (Progresul F. B., Progresul Sibiu, Metalul Steagul roșu Orașul Stalin și Voința București), celelalte echipe au dovedit de foarte puține ori că sînt preocupate de ridicarea nivelului lor de joc, că se străduiesc să-și însușească o tactică superioară de joc și o tehnică individuală corespunzătoare. Turul campionatului este caracterizat prin luptă fizică intensă din partea fiecărui jucător în vederea obținerii victoriei finale. Începînd cu Flamura roșie Sf. Gheorghe și pînă la echipa clasată pe ultimul loc în clasament, cu excepția Voinței București, am întîlnit la fiecare echipă această stare de lucruri. Aceste formații au cîștigat sau au terminat la egalitate diferite jocuri datorită forței fizice a jucătorilor și nu — cum prin stăpînirea unei tehnici individuale sau prin sisteme tactice gîndite și just aplicate.

Dorința de victorie cu orice preț, greșit imprimată jucătorilor și antrenorilor acestor echipe, a îndreptat atenția spre creșterea combativității și capacității de luptă a jucătorilor, fără însă ca acestea să fie îmbinate cu o bună pregătire tehnică, tactică și morală corespunzătoare. În cadrul echipelor din această serie s-a dus o muncă aproape total lipsită de un plan de instruire de perspectivă. Antrenori a căror valoare este recunoscută: R. Wetzer (Flacăra Moreni), Ploșteanu (Metalul Steagul roșu Orașul Stalin), Ionescu Crum (Locomotiva Tr. Severin) și mulți alții au renunțat la adevărata muncă de antrenor și urmîrind succesul imediat — așa cum li se cere — au pregătit echipele nu spre un joc modern de atac, ci spre o apărare „cu orice preț” și specularea la maximum a eventualelor greșeli ale adversarului. De aici pornește ineficiența celor mai multe dintre echipe și aici își are rădăcina jocul la ofsaid. Este destul de grăitor faptul că în această serie, în 78 de meciuri nu s-au marcat decât 204 goluri, deci mai puțin de trei goluri pe meci!

Tot în dorința de victorie cu orice preț își are origina jocul dur și periculos folosit în largă măsură de echipele din această serie. Foarte mult a avut de suferit din cauza aceasta echipa Voința București, împotriva căreia multe din celelalte formații (Locomotiva Tr. Severin, Metalul Uz. tr. Orașul Stalin, etc.) au jucat dur, periculos, fără să se gîndească că au în față jucători tineri, supuși unui plan special de instruire.

Dacă la aceste lipsuri elementare în munca de instruire se mai adaugă și condițiile grele în care unele echipe activează (Metalul Steagul roșu ca și Metalul București nu au teren de antrenament, Locomotiva Craiova a avut în Mihăilescu și antrenor și jucător de bază, Flacăra Pitești a activat cea mai mare parte din campionat fără antrenor etc.) reies destul de clar motivele pentru care astăzi nu putem înregistra o activitate multumitoare în rîndurile echipelor din această serie a categoriei B. Este de dorit ca toți acei care au avut lipsuri în prima parte a campionatului să muncească pentru lichidarea lor neîntîrziată, în așa fel încît la sfîrșitul întregului campionat să avem mult mai multe lucruri bune de vorbit.

RENATO ILIESCU

Discuții la sfîrșitul turului campionatului categoriei A

Unele probleme legate de comportarea echipelor Progresul Oradea și Metalul Hunedoara

Comentariile noastre asupra comportării echipelor de fotbal de categoria A în turul campionatului se încheie azi. Ne ocupăm de ultimele două clasate: echipele Progresul Oradea și Metalul Hunedoara.

PROGRESUL ORADEA

Rămasă în categoria A în urma turneului de baraj de la Arad din primele zile ale lui martie, echipa Progresul Oradea, care în campionatul de anul trecut a terminat pe poziție de retrogradantă, nu s-a ridicat nici anul acesta la un nivel superior, făcînd aceeași figură de codașă. Începînd din etapa a șasea, Progresul Oradea a ocupat ultimul loc al clasamentului, pe care l-a deținut pînă înaintea etapei a 13-a, cînd (reușind un neașteptat 0-0 cu Locomotiva București) orădenii au săltat un loc, „pasînd” poziția de „încheietor de pluton” echipei Metalul Hunedoara. Din cele 13 partide susținute, Progresul Oradea n-a reușit nici o victorie, terminînd în schimb de șase ori la egalitate, ceea ce a adus echipei numai șase puncte în clasamentul turului, și un golaveraj foarte slab: 9-22. Singurele rezultate mai bune ale acestei echipe sînt: 1-1 cu C.C.A. la Oradea, 0-0 la București cu Locomotiva, 0-0 cu Dinamo, la Orașul Stalin. În rest, rezultate slabe, multe înfrîngerii, chiar pe teren propriu...

Este caracteristic pentru această echipă faptul că a folosit în jocurile turului un lot de nu mai puțin de 20 de jucători, cu care a încercat formulele cele mai diferite. Cele mai mari schimbări au intervenit în posturile de halfi de margine și interii, pe care le-au ocupat, pe rînd, o serie de jucători ca: Știrbei, Vlad, Bodo, Cuc, Zilahi, Kőszegi, Vărzan II. Este semnificativ dacă amintim aici numai faptul că jucătorul Vlad a jucat de 5 ori mijlocas stînga, de 5 ori inter stînga, de 2 ori inter dreapta și odată mijlocas dreapta. Și ceilalți jucători din... „lotul de mijlocas și interii” ai echipei orădene au trecut de asemenea, aproape de la joc la joc pe alt post! În aceste condiții, cînd în careul care constituie „sistemul nervos” al unei echipe se fac atât de multe modificări, rezultatele înregistrate de Progresul Oradea sînt explicabile. Deabia spre sfîrșitul turului, cînd în echipă a intervenit o oarecare stabilitate pe posturi, Progresul Oradea și-a revenit, reușind ca din ultimele cinci jocuri să termine patru jocuri la egalitate. În meciul cu Locomotiva Grivița Roșie, în mod special, echipa a „mers” bine. Dintre jucătorii s-au comportat mai constant: Știrbei, Vlad, Sulici, Țiriac, C. Pop, care au jucat în cele mai multe partide. Primii trei n-au lipsit din formație în niciun meci. Foarte slabă a fost comportarea liniei de atac sub raportul eficacității. Numai 9 puncte în 13 meciuri este extrem de puțin. Mai ales că au fost șase partide în care atacul orădenilor n-a marcat niciun gol!

În general, sintem de părere că față de jucătorii pe care-i are, echipa Progresul Oradea poate da un randament mai ridicat. Cu mai

multă atenție și seriozitate în alcătuirea formației, insistîndu-se mai mult asupra jocului liniei de atac, cu mai mult sprijin din partea conducerii colectivului, Progresul Oradea poate reuși rezultate mult superioare în retur.

METALUL HUNEDOARA

Promovată anul acesta în categoria A, echipa Metalul Hunedoara n-a reușit în general să se mențină la nivelul celorlalte echipe ale acestei categorii și se găsește, la sfîrșitul turului, pe ultimul loc al clasamentului, cu șase puncte și cu un golaveraj foarte slab, mai ales în ceea ce privește numărul golurilor primite: 11-36! În prima jumătate a turului, Metalul Hunedoara s-a comportat onorabil, reușind să facă rezultate de egalitate cu Știința Timișoara, cu Dinamo Orașul Stalin și cu Minerul Petroșani. În etapa a cincea, metalurgii au reușit un foarte frumos succes, învingînd echipa Casei Centrale a Armatei, cu 2-1. În a doua jumătate a întrecerii turului, echipa din Hunedoara s-a comportat însă foarte slab, contrazicînd începutul promițător pe care-l avusese. După jocul egal de la Petroșani (etapa a șaptea), Metalul Hunedoara n-a mai acumulat, pînă la sfîrșitul turului, adică în șase partide, decît un singur punct. În acest timp, a suferit și două înfrîngerii grele, cu 0-5 de la Locomotiva Timișoara și cu 0-8 de la Flacăra Ploiești. În explicarea acestor slabe rezultate din a doua jumătate a turului intervin, pe lîngă factorii tehnici, și o serie de elemente de „bucătărie internă”, de neînțelegeri în sinul echipei, ceea ce a dus la un moment dat la ruperea de colectiv a unui număr de jucători socotii a fi oameni de bază ai echipei. Elementele noi introduse în echipă în ultimele etape (Pantea, Biro, Ghag, Tătărușă, Culenco) n-au dat suficientă satisfacție, dar lucrul este explicabil, prin aceea că introducerea lor în formație s-a făcut precipitat.

Dintre jucătorii echipei Metalul Hunedoara s-au remarcat în cele mai multe ocazii Mălăeru și Gostian din apărare, halfii Darie și Mihul, Meghie, Voinescu, Huzum, din atac. În general, nu se poate tăgădui că Metalul Hunedoara a avut o comportare insuficientă. Cu toate acestea, s-a văzut că echipa are un potențial mai ridicat. Cu mai multă grijă în pregătirea fizică a echipei, cu mai mult interes în rezolvarea problemelor interne, se poate asigura echipei din Hunedoara o comportare superioară.

După ce am trecut în revistă cele 14 echipe din campionatul categoriei A, arătînd cîteva aspecte tehnice, statistice sau organizatorice ale comportării lor, putem trage o serie de concluzii valabile pentru toate formațiile care alcătuiesc prima categorie a țării.

În primul rînd, trebuie să constatăm că echipele noastre au luptat cu multă energie pentru o cît mai bună clasare, pentru culorile colectivului pe care-l reprezintă. Din punct de vedere tehnic, unele echipe s-au prezentat mai bine ca anul trecut (Flamura roșie Arad, Dinamo București în prima jumătate a turului, Locomotiva Timi-

șoara, Știința Timișoara). Altele însă s-au comportat sub valoarea cunoscută: C. C. A.; Dinamo Orașul Stalin de exemplu.

Deficiența cea mai des întîlnită în scurtele noastre analize de pînă acum a fost aceea a ineficienței liniilor de înaintare, lacună pe care fotbalul nostru o manifestă de mai multă vreme.

În schimb, se observă o consolidare la un nivel satisfăcător a apărărilor. De aici și tendința greșită a celor mai multe dintre formațiile de categoria A de a-și baza jocul pe diferite sisteme tactice defensive, care împiedică progresul jocului (Metalul Cimpia Turzii, Locomotiva Timișoara, Flacăra Ploiești, Știința Timișoara, Locomotiva Tg. Mureș). Pentru jocul „deschis” pe care-l practică trebuie citate echipele Flamura roșie Arad, Dinamo București, Știința Cluj. Antrenorii noștri de categoria A trebuie să combată jocul de apărare, orientîndu-și echipele către un joc constructiv, care să permită dezvoltarea calităților jucătorilor și să contribuie la apariția unor teme tactice noi.

O altă problemă interesantă relevată de jocurile turului este aceea a schimbărilor intervenite în formații. Sînt echipe care se mențin la aceeași formație și acest lucru are urmări pozitive asupra comportării lor. (Flamura roșie Arad, de exemplu). Sînt însă alte echipe (Dinamo Orașul Stalin, Progresul Oradea, Flacăra Ploiești, Metalul Hunedoara) în care se produc foarte multe schimbări în formație, ceea ce influențează negativ comportarea și rezultatele echipei.

Trebuie să mai vorbim aici și despre rolul de „solisti” pe care îl au în unele echipe auziți jucători. Exemplul lui Vaczi la Flamura roșie Arad, al lui Ozon la Dinamo București sau al lui Adalbert Covaci la Locomotiva Timișoara sînt cele mai elocvente. Către aceștia se îndreaptă eforturile echipei, lor le revine de cele mai multe ori sarcina de „a face jocul întregii echipe”, de a marca. Antrenorii trebuie să lupte contra acestei greșeli, să lucreze spre îndalțurarea rolului de „solist” în linia de atac.

O altă importantă problemă este aceea a comportării inconstante a echipelor noastre care fac joc deosebit nu numai de la etapă la etapă, dar chiar de la o perioadă la alta a unui joc. Exemple tipice: Dinamo București, Locomotiva Grivița Roșie București, Știința Cluj.

O constatare îmbucurătoare este aceea că, în general, jucătorii echipelor de categoria A au avut o bună comportare disciplinară, marea lor majoritate înțelegînd să se încadreze pe linia unui joc corect, tovărășesc, de respect față de adversar. Au mai fost totuși și cazuri de abateri (Toma Dinamo București), Ozon, Călin, Burian, Farmati, etc.) care au fost eliminați de pe teren pentru joc dur sau atitudini nepotrivite, sau cazuri de indisciplină față de colectiv (Dobrescu, Szekeli, Avram, Crăciun, toți de la Știința Cluj). Asemenea atitudini, străine de morala sportivă de tip nou, trebuie reprimate cu toată energia.

RADU URZICEANU

Întrecerile fazei de zonă a campionatului republican de canotaj juniori

Duminică s-au disputat în toate orașele în care există activitate la sporturile nautice, întrecerile fazei de zonă a campionatului republican de canotaj pentru juniori.

Iată o parte din rezultatele care ne-au parvenit la redacție:

ARAD, (prin telefon). Întrecerile fazei de zonă a campionatului republican de canotaj juniori s-au desfășurat în localitate în mijlocul unui deosebit interes. De remarcat că la întreceri au luat startul 25 de echipaje, reprezentînd cinci colective sportive, ceea ce confirmă popularitatea de care se bucură canotajul în mijlocul tineretului din localitate. Dintre concurenți s-au remarcat reprezentanții colectivului Flamura roșie U.T.A. care au cîș-

tigat cele mai multe probe.

Iată rezultatele înregistrate:

Caiac simplu băieți: Progresul.

Caiac dublu băieți: Locomotiva I.

Caiac simplu fete: Flamura roșie U.T.A. Caiac dublu fete: Voința.

Caiac 4 băieți: Progresul.

Schif 4+1 fete: Metalul Iosif Ranghet.

Schif 8+1 fete: Locomotiva.

Schif simplu băieți: Metalul Iosif Ranghet.

Schif 4+1 băieți: Voința.

Schif 8+1 băieți: Flamura roșie U.T.A.

Canoe dublu: Flamura roșie U.T.A. Canoe 10+1 Flamura roșie U.T.A.

Concursul s-a bucurat de o bună organizare.

ST. WEINBERGER

corespondent

GALAȚI, (prin telefon). În cînda vremii nefavorabile, întrecerile fazei de zonă la canotaj juniori au fost foarte dirz disputate. Rezultatele au confirmat buna pregătire a tinerilor sportivi de la Locomotiva Galați. Iată rezultatele:

Caiac dublu băieți: 1. Locomotiva

2. Metalul S.R.N. Galați 3. Flamura roșie Galați.

Caiac 4 băieți: 1. Locomotiva

Galați 2. Locomotiva Portul roșu Galați.

Canoe 2 băieți: 1. Locomotiva

Portul roșu Galați 2. Flamura roșie Tulcea.

A. SCHENKMAN și GH. BIRSAN

corespondenți

Incepiind de joi, la Ploesti
Finalele campionatului republican de juniiori la lupte

Incepiind de joi și pînă duminică se vor desfășura la Ploesti — în sala Placăra — întrecerile finale ale campionatului republican de juniiori, la lupte clasice. Anul acesta numărul concurenților care și dispută cînslea de a deveni campioni republicani la juniiori este mult mai mare ca în anii trecuți. Este suficient să citești regulamentul campionatului pentru a-ți da seama de acest lucru; iar dacă te interesezi mai îndeaproape vei afla că aproape 200 concurenți vor fi prezenți la cîntarul primei zile de concurs pentru a lua parte la cea mai mare întrecere rezervată tineretului la lupte. Din regulamentul puțin desprinde, de pildă, că în finală vor veni tineri din toate colțurile țării, campioni de regiuni cărora li se vor adăuga juniiori de acum „consacrați”, care în anul trecut au cucerit unul din primele trei locuri ale campionatului. Printre aceștia sînt unii care au multă experiență de concurs, — ca de pildă V. Mîcuța (Reșița) — acumulată în întrecerile seniorilor.

Tot regulamentul îți mai dă o explicație pentru marele număr de concurenți și anume că în timp ce seniorii se întrec în limita a 8 categorii de greutate, pentru juniiori au fost rezervate 12 categorii, începînd de la 45 kgr. și — mergînd din 3 în 3 kgr. — pînă la categoria grea, în cadrul căreia concurează cei de peste 78 kgr. Fixarea a 12 categorii pentru juniiori dă posibilitate acestor tineri de a concura în limitele greutății lor normale, fără a mai trebui să fie supuși la efortul slăbirii, așa cum se întîmplă de obicei la întrecerile seniorilor. În felul acesta tinerii vor concura la valoarea lor normală, fiind seamă de pregătirea primită la colectivele respective.

Concursurile de juniiori se desfășoară în condiții diferite și în ceea ce privește durata meciurilor. Astfel, în timp ce la seniori întîlnirile individuale se dispută pe distanțe de 15 minute, meciurile de juniiori durează doar 10 minute, păstrîndu-se — cu respectarea proporției de timp — aceeași ordine în desfășurarea reprizelor. (Prima repriză 4 minute, iar următoarele trei câte 2 minute). Fiește că din acest punct de vedere vor fi avantajați acei juniiori care au concurat alături de seniori și care se pregătesc în general pentru a face față în concurs unei distanțe mai mari de timp.

În sfîrșit, din regulamentul se mai desprind cîteva amănunte: că în concurs pot participa numai cei născuți în anii 1936 și 1937 și că cei calificați în faza de regiune nu pot fi înlocuiți — îndiferent care ar fi motivul și oricare ar fi argumentele invocate de cei interesați.

Organizatorii campionatului — C.C.F.S. — au luat toate măsurile pentru o cît mai bună desfășurare a întrecerilor, punînd la dispoziție materiale de concurs, arbitri competenți, condiții de cazare din cele mai bune. De aceea este de dorit — ca în primul rînd — colectivele și concurenții să răspundă cum se cuvine acestei griji, colectivele înlesnind participarea tinerilor calificați, iar concurenții făcînd dovada unei bune pregătiri și a unei atitudini disciplinate. Iar strînsa colaborare a tuturor celor care participă la întrecerile finale ale campionatului republican al juniiorilor, la lupte, va constitui fără îndoială o contribuție la progresul acestui sport.

Prea multe puncte negre și prea puține puncte albe în ultima reuniune de box...

Ultima reuniune de verificare a pugiliștilor noștri, ne-a făcut și pe noi să verificăm o mai veche constatare: aceea că cei mai mulți din ei au făcut mulți pași înapoi de la campionatele republicane, atît în ce privește forma cit și pregătirea tehnică și tactică.

Și avem exemple. Prea multe, din păcate.
 ■ **Victor Schiopu.** A boxat crispat, a părut obosit și nu a mai făcut uz de acele procedee tactice prin care și-a depășit în competiția finală adversarii tari, ca **P. Dumitrescu, Oct. Eremia și Ion Zlătaru.** El s-a menținut într-o defensivă aproape totală, iar acțiunile de contraatac n-au mai avut precizia și vigoarea de altă dată. De acest „altă dată” nu ne despart nici două luni. Ce s-a petrecut oare de atunci pînă acum? Ce l-a făcut oare pe **V. Schiopu** — și nu numai pe el — să se prezinte în ring la un nivel care este departe de a fi satisfăcător? Și aici, ca și în celelalte cazuri, răspunsul este, credem același. Faptul că „hopul” greu — campionatul republican — a fost lăsat în urmă, îi face pe mai toți pugiliștii s-o „lase mai încet” cu antrenamentele, să nu mai depună aceeași conștiințiozitate și ambiție ca pînă mai deunăzi. Ceea ce este grav. Și, după cum se vede, nu fără urmări.

■ În aceeași situație se găsește și **Iosif Demeler, N. Birsan, Const. Iordache, N. Linca, Șerbu Neacșu,** etc. **Iosif Demeler** nu a luptat cu

convingere, nu a atacat cu aceeași hotărîre de care dăduse dovadă în finale. **Birsan** s-a lăsat angrenat în jocul de mișcare a lui **Eustațiu Mărgărit**, pierzînd la puncte, iar **C. Iordache**, foarte greoi — și în execuție și în deplasări — nu a mai „contrat” cu promptitudinea sa specifică, îngăduindu-i lui **D. Rizeu** să-l prindă în „corp la corp” și să-l depășească destul de comod. **N. Linca** a primit nepermis de multe lovituri de la **A. Urdea**, lovituri care i-au slăbit capacitatea de luptă. Același lucru s-a petrecut cu **Șerbu Neacșu**, cînd „atacul” lui **Negrea** din prima repriză l-a surprins și — mai grav — l-a găsit nepregătit pentru a-l face față. În reprizele următoare, este drept, **Șerbu Neacșu**, a găsit „antidotul” corespunzător, impunîndu-și superioritatea. Se pune însă problema orientării rapide și PE LOC a pugiliștilor în funcție de adversar și tactica sa. Or, acest lucru nu l-au dovedit nici **Șerbu Neacșu**, nici **C. Iordache** și — în bună parte — nici **Demeler** și **Birsan**.

— Despre meciul-parodie dintre **T. Niculescu — Al. Ghiță** s-a mai vorbit în aceste coloane. Reluăm această discuție, pentru a atrage atenția Comisiei centrale de box că în astfel de cazuri, cînd pugiliștii compromit acest sport în vîzului miilor de spectatori, există sancțiuni — care pot trezi pe cei în culpă — mergînd pînă la suspendare și retrogradare din categoria respectivă.

■ După aceste puncte negre, avem și cîteva mai... albe. În primul rînd comportarea remarcabilă a lui **Eustațiu Mărgărit**. Restabilînd după accidentul la mină, **Mărgărit** s-a prezentat bine pregătit în ring, ducînd lupta inteligent și lovînd des și variat.

El mai trebuie să lucreze, pentru a-și spori viteza în acțiune, viteză care îl caracterizează și la limita căreia nu a ajuns încă.

■ Un tînăr care promite: juniorul **Marin Cristea**. O „muşcă” în plină dezvoltare. **Cristea** lovește rapid, pistonează prompt cu directia de stînga și eschivează foarte eficace. Se vede în stilul său, ceva din stilul antrenorului **Ion Chiriac**. Ceva, deocamdată. Mai tîrziu, sintem siguri, se va vedea și mai mult...

— Alt tînăr. Tot promițător și în plină dezvoltare. **Octavian Cioloca**. Lovește destul de clar și puternic, dar îi lipsește încă un blocaj sigur și deplasări mai rapide. Cu calitățile pe care le posedă, însă, **Octavian Cioloca** poate progresa.

...Aceste ultime trei exemple pozitive sînt cam puține într-o gală unde au evoluat 28 de pugiliști.

Rămîne să vedem în ce măsură eforturile și pregătirea viitoare a boxerilor, ajutați de antrenori, ne vor îngădui să constatăm un progres simțitor în comportarea boxerilor noștri...

G. M.

O nouă competiție de box în Capitală

O nouă și interesantă competiție de box va începe peste cîteva zile în Capitală. Este vorba de întrecerea dotată cu „Cupa păcii”, competiție pe care comisia orașenească de box din București o organizează în cînslea zilei de 23 August.

Întîlnirile din cadrul acestei competiții vor opune o serie dintre cei mai buni boxeri ai țării. Într-adevăr, regulamentul prevede că nu pot participa decît pugiliști care au cel puțin categoria II-a.

Interesul stîrnit de această competiție este justificat de faptul că au fost invitate să-și trîmîie reprezentanți regiunile București, Galați, Ploesti, Arad, Timișoara, Craiova și regiunea Stalin. Competiția se dispută sistem eliminătoriu, iar meciurile vor avea loc pe distanța de 5 reprize a 2 minute. Prima reuniune va avea loc sîmbătă 10 iulie, cu începere de la ora 20.

Inchiderea „Bazarului cărții de sport”

Sîmbătă după amiază a avut loc închiderea „Bazarului cărții de sport” care a funcționat între 26 iulie și 3 iulie a.c. în localul Bibliotecii Noastre nr. 1.

Cu această ocazie a vorbit scriitorul Demostene Botez despre: „Sportul, motiv de inspirație pentru scriitorii”, după care maestrul sportului Im. Reicher a dat un simlilan de șah la 24 de mese.

Bazarul cărții de sport a contribuit la popularizarea lucrărilor de sport.

Sport LAZ

● **HANDBAL.** — Echipa Știința Cluj nu s-a prezentat la jocul programat duminică la Jimbolia, unde urma să întîlnească pe Fl. roșie din localitate, în ultima restanță a turului campionatului de handbal.

● **ATHLETISM.** — Astăzi, începînd de la ora 16, se pun în vânzare biletele pentru meciul internațional R.P.R. — Elveția. Biletele se vor vinde în fiecare zi la casele din strada Hașdeu.

● **TENIS.** — Miercuri și joi va avea loc la Cluj întîlnirea de tenis din cadrul campionatului republican dintre echipele Progresul Finanțe Sfatului Cluj și Progresul I.T.B. București.

Activitatea la volei în țară

■ Din **Buzău**, corespondentul Stan Roșculeț ne scrie că la campionatul de calificare au participat 21 echipe, dintre care 6 feminine. Cele mai bune echipe s-au dovedit a fi Școala medie de construcții civile, la fete, și Locomotiva, la băieți. Dintre jucători s-au evidențiat **Iulia Dodan** (Școala pedagogică de fete), **Iulia Cristea** (Școala medie tehnică de construcții), **Gh. Alecu** (Locomotiva). În mod special trebuie subliniată comportarea jucătorilor echipei de volei de la Școala elementară Nr. 6, care a cîștigat campionatul pe raion din cadrul Spartachiadei pionerilor și școlarilor. Tînăra echipă a școlii elementare Nr. 6 a participat la campionatul de calificare, alături de echipe rulate, obținînd rezultate frumoase (a invins echipa Școlii profesionale ca 2-0). Succesele acestor tineri sportivi se datoresc în mare măsură profesorului de educație fizică **Valeriu Petrideanu** și comisiei raionale de vo-

lei care au știut să-i îndrume și să-i sprijine.

● Pentru popularizarea voleiului și pentru realizarea unui folositor schimb de experiență, echipele bucureștene au întreprins turnee în țară. Astfel, valoroasa formație Locomotiva București, participantă la campionatul categoriei A, s-a deplasat la Craiova. Corespondentul nostru **Constantin Moțoc** ne scrie că echipa locală Locomotiva a făcut un joc bun reușind să contribuie la realizarea unui spectacol frumos. Victoria a revenit bucureștenilor cu scorul de 3-1 (15-1; 15-11; 12-15; 15-9). După cum se vede bucureștenii au fost categoric superiori doar în primul set, aceasta din cauza emotivității arătate de tinerii craioveni. Comportarea bună a echipei Locomotiva Craiova oglindește progresul în care se află voleiul în acest oraș. În cursul meciului s-au evidențiat **Plocon, Ponoa, Crivăț** (Locomotiva București) și **Mitrani, C. Popescu, D. Bătuță, M. Blagoe** (Locomotiva Craiova).

INFORMAȚII Pronosport

Meciul X (Cerveno Zname — T.D.N.A.) și meciul XI (Dinamo Sofia — V. M. S. Stalino), cuprinse în buletinul concursului Pronosport nr. 15 (etapa din 4 iulie) nu s-au disputat duminică și, conform regulamentului concursului, nu mai fac parte din buletin. Deci devin valabile rezultatele primeor două meciuri de rezervă. Iată cum arată un buletin de la concursul Pronosport nr. 15 cu toate rezultatele exacte:

- I. Bacău — Iași 1
- II. Birlad — Galați X
- III. Constanța — București 2
- IV. Orașul Stalin — Ploesti 1
- V. Craiova — Reșița 1
- VI. Timișoara — Arad X
- VII. Baia Mare — Cluj 1
- VIII. Oradea — Tg. Mureș 1
- IX. Minior Dimitrovo — Locomotiv Plovdiv X
- XII. Udarnik Stara Zagora — Udarnik Sofia 2
- A. Torpedo Pleven — Spartak Stalino X
- B. Előre Budapesta — Vasas Ganz Vagongyar 1

Iată care este programul concursului Pronosport nr. 16 (etapa din 11 iulie):

- I. Galați — Iași
- II. Birlad — Bacău
- III. București — Ploesti
- IV. Constanța — Orașul Stalin
- V. Reșița — Arad
- VI. Timișoara — Craiova
- VII. Cluj — Oradea
- VIII. Tg. Mureș — Baia Mare

- IX. Vörös Lobogó Csillaghegy — Vasas Ganz Vagongyar (R.P.U.)
- X. Kinizsi Sörgyar — Előre Budapesta (R.P.U.)
- XI. Vasas Dinamo — Szikra Gazmüvek (R.P.U.)
- XII. Postas Budapesta — Szikra Kinsavgyar (R.P.U.)

MECIURI DE REZERVA

- A. R.P. Ungară — R.P. Romiță (volei masculin) (pentru acest meci nu se indică rezultat egal)
- B. Vörös Meteor Budapesta — Szikra Budapesta (R.P.U.)
- C. Dohanygyar Kinizsi — Pesterzsebeti Vasas (R.P.U.)

Comisia centrală de fotbal a modificat locul de disputare a două meciuri din „Cupa Orașelor” pentru tineret. Astfel, meciul București — Ploesti se va disputa la Ploesti, iar meciul Constanța — Orașul Stalin la Orașul Stalin.

Regulamentul concursului prevede la articolul 9 că participanții vor indica pronosticul lor cu 1 dacă consideră că va cîștiga întîlnirea prima echipă indicată în program, cu 2 dacă consideră că va cîștiga a doua echipă, iar cu X dacă consideră că rezultatul va fi egal. În consecință schimbarea locului de disputare al unui meci nu necesită și schimbarea ordinii echipelor în program, indicațiile de pronostic dîndu-se în conformitate cu programul anunțat și tipărit.

Finalele campionatului de scrimă juniiori

Peste două zile orașul Satu Mare va găzdui una din cele mai importante competiții interne de scrimă din țara noastră: finalele campionatului republican de juniiori.

S-a ajuns la această etapă ca urmare a fazelor de raion și oraș desfășurate în ultima vreme în toate centrele unde există secții de scrimă. Ca și în fazele precedente ale finalelor campionatului republican de seniori, etapele de raion și oraș ale acestei competiții s-au organizat la București, Arad, Lugoj, Orașul Stalin, Ploesti, Cluj, Sibiu, Tirgu Mureș, Timișoara, Oradea, Carei, Craiova și desigur Satu Mare. De altfel acest ultim oraș a fost ales special ca loc de desfășurare a finalelor campionatului de juniiori, întrucît din acest centru s-au ridicat majoritatea trăgătorilor linieri.

În finalele campionatului republican de juniiori din acest an vor lupta pentru cucerirea titlurilor de campion R.P.R. un număr de 70 de trăgători proveniți din centrele de care vorbeam mai sus. Pe lângă elementele care au cîștigat fazele de raion și oraș și care astfel au obținut dreptul de a se prezenta în finală, Comisia Centrală de scrimă a mai invitat cîteva trăgători juniiori din centrele unde s-a realizat o mobilizare mai mare.

Data de începere a finalelor de la Satu Mare este 8 iulie și timp de patru zile — în continuare — se vor disputa asalturile probelor de floreta băieți și fete și sabie. La campionatul de juniiori nu există proba de spadă. Finalele vor avea loc în sala „9 mai” după următorul program: 8 iulie: deschiderea oficială a campionatelelor, eliminările și semi finalele floreta băieți; 9 iulie: eliminările floreta fete și finală floreta băieți; 10 iulie: semifinalele floreta fete și finala acestei probe; 11 iulie: disputarea completă a probei de sabie.

Ca și în anii trecuți, finalele campionatului republican de juniiori reprezintă o grea încercare pentru tinerii care a început să urce treptele măiestriei sportive. Aici, acești tineri au ocazia să-și verifice stadiul de pregătire la care au ajuns, au ocazia să-și dovedească capacitatea de luptă într-un concurs de mare importanță. Din finalele juniiorilor de anul trecut s-au evidențiat o serie de noi trăgători care au ajuns în acest an în finalele campionatului de seniori. De asemenea, o serie de juniiori care au participat anul trecut în finalele de la Sibiu, ocupîndu-și fruntea, au reușit în acest an, în finalele de seniori, să fie prezenți în lupta pentru titlul de campion R.P.R. De exemplu, la floreta fete, **Maria Taițiș** și **Eugenia Tărăngoiu** de la Progresul F.B. București, care anul trecut au ocupat locurile 3 și 4 în finalele de juniiori, au ocupat în acest an primele două locuri în clasamentul finalelor de seniore. Totodată, juniorii **T. Moroșan, I. Hovany** sau **A. Mezei**, remarcați în campionatele de juniiori de anul trecut, au reușit să se impună în acest an în campionatele seniorilor.

Serierii juniiori care au participat în campionatele seniorilor, dar care mai au vârsta de juniorat, au dreptul să se prezinte și în campionatele deschise vârstei lor. De altfel, în finalele de la Satu Mare vom avea ocazia să urmărim pe mulți dintre trăgătorii pe care i-am întîlnit în finalele seniorilor de la București. În fruntea acestora se situează **Eugenia Tărăngoiu** care — așa după cum este cunoscut — acum o lună de zile a ocupat locul II în proba de floreta seniore.

În finalele campionatului de juniiori din anul 1933, primele trei locuri pe probe au fost ocupate de: **floretă fete**: **I. Czimbalmos, E. Orb** și **M. Taițiș**; **floretă bărbăți**: **F. Wiesel, N. Drîmbă** și **N. Ghilezan**; **sabie**: **N. Ghilezan, V. Kosa** și **A. Mezei**.

Cercetări în legătură cu pregătirea alergătorilor de viteză (II)

Dar paralel cu ridicarea nivelului cunoștințelor teoretice era necesar să se aprofundeze în aceeași măsură munca practică, adică antrenamentele propriu zise. Trebuia să se facă aceasta alături de sportivii fruntași și de începători. Mi se cerea să studiez și să urmăresc antrenamentele lor, să discut cu medicii și profesorii de fiziologie despre modificările fiziologice, care survin în timpul antrenamentelor la sprinteri, și să-mi însușesc unele din metodele lor de lucru.

Astfel, pe lângă grupele de studenți care făceau parte din colectiv sportiv S.K.I.F. se antrenau pentru alergări de viteză cei mai buni atleti sovietici. Eu am avut ocazia nu numai să-i urmăresc, dar chiar să mă antrenez alături de ei. Am alergat împreună cu Vladimir Suharev (recordmanul Uniunii Sovietice la 100 m. plat cu 10,3 sec.), Irina Turova (recordmana Uniunii Sovietice la 100 m. plat cu 11,6 sec.), și în același timp am discutat cu antrenorii renumiți ca maestrul emerit al sportului Nicolai Karakulov, cu Zailev, antrenorul lui Ardalion Ignatiev. De față la aceste antrenamente mai erau antrenorii Pugacovski, Homenkov și Ozolin. In drumul meu N. G. Ozolin antrenează pe recordmanul mondial la triplu salt Leonid Scerbakov, iar profesorul D. P. Markov se ocupă de pregătirea recordmanei Uniunii Sovietice la proba de 80 m. garduri, Maria Galubniceaia.

Cu toate că nu făceam antrenamente de performanță, mi-am putut da seama că pentru performanță trebuie să muncesc serios, continuu, sub îndrumarea atentă a antrenorului și a medicului, că proverbialele „butoaie de sudoare” de care amintea N. G. Ozolin în cărțile sale sînt într-adevăr o realitate. Numai în urma unor antrenamente susținute de-a lungul a mai mulți ani se pot obține 10,3 sec. pe 100 m., 11,0 sec. pe 80 m. garduri, peste 17 m. la greutate, 16,23 m. la triplu salt etc.

În timpul anilor de studenție din țară și, mai ales, în timp ce urmăream pregătirea atletilor noștri pentru întrecerile sportive ale celui

de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților, am reușit să cunosc îndeaproape și pe alergătorii noștri de viteză, să urmăresc antrenamentele lor și să-mi dau seama de calitățile și lipsurile lor. Am putut, în același timp, să analizez planurile lor de antrenament și metoda antrenamentului care le-a fost indicată de îndrumătorii lor. Pregătindu-mă la Moscova, m-am gândit necontenit care ar fi îmbunătățirile ce se pot aduce în munca de pregătire a alergătorilor noștri de viteză.

Concluziile la care am ajuns ieri sînt de mare folos acum cînd, lucrînd la partea experimentală a dizertației, am posibilitatea să mă ocup de antrenamentul din perioada fundamentală a sportivilor noștri fruntași, ca Alexandru Stoianescu, Ion Wiesenmayer, Lotar Marks, Ștefan Prisiceanu, Gheorghe Radulescu ca și de pregătirea pe care o fac Heana Marks, Dora Copindeanu și Letiția Barțaș. De asemenea, mă ocup de mai mulți alergători începători din categoria a II-a și de juniori.

În antrenamentele lor ca și în aplicarea cunoștințelor capătate în Uniunea Sovietică, experiența antrenorilor și sportivilor sovietici precum și concluziile conștientizate de antrenorii de atletism din Uniunea Sovietică, despre care am vorbit în prima parte a acestui articol. Totuși, ca să pot face o individualizare a antrenamentelor, am împărțit pe alergători pe baza datelor obiective fiziologice și a controlului fiziologic permanent, precum și pe baza datelor subiective, în două mari grupe de tipuri de sistem nervos.

În cadrul primei grupe aplic principiul repetărilor pe distanțe lungi (150—200—250 m.), cu pauză mare între repetări (pauza 7—10 min.) și în proporții mai mici (repetări pe distanțe scurte). În cadrul grupei a doua repetări pe distanțe mai scurte (30—100 m.), cu pauze de 3—4 minute între repetări și în proporție mai mică, repetări pe distanțe lungi (100—200 m.). La fiecare grupă în antrenament am inclus startul, alergări pe turnantă, alergări lan-

safe, alergări cu viteză crescîndă, schimburi de stafele și exerciții speciale de sprint. Munca aceasta o duc împreună cu maestrul emerit al sportului Ion Moina (de data aceasta și el este antrenor) cunoștințele și bogata lui experiență fiind un aport extrem de important și care va contribui, fără îndoială, la îmbunătățirea calității antrenamentelor sprinterilor noștri.

Cu toate că nu am terminat încă nici partea experimentală a dizertației, totuși, cred că unele concluzii generale sînt de pe acum valabile și mă ajută să înțeleg care sînt cauzele care fac ca alergătorii de viteză din țara noastră să obțină rezultate slabe. Sprinterii noștri nu au suficientă continuitate în antrenamente de-a lungul unui an, din cauza intreruperilor de antrenament din toamnă (perioada de tranziție) și primăvara (înaintea începerii perioadei fundamentale). Ba, uneori, există intreruperi chiar în timpul perioadei fundamentale. Mulți dintre sprinterii noștri nu au un singur antrenor. Numai în decursul unui sezon ei sînt pregătiți de 2—3 antrenori, cum este, de pildă, cazul lui Gh. Rădulescu, Lotar Marks, Dora Copindeanu, Letiția Barțaș etc. Nu se acordă o atenție suficientă pregătirii și promovării alergătorilor tineri și juniorilor, care trebuie să constituie cadrele de mîine. Există, desigur, și alte multe deficiențe care trebuie analizate temeinic.

Eu sînt deosebit de fericit că pot să studiez în mijlocul sportivilor sovietici și sînt convins că în ultimul an de aspirantură voi reuși să-mi îmbogățesc și mai mult cunoștințele și să primesc și pe mai departe, cu aceeași bunăvoință, îndrumările prețioase ale sportivilor și antrenorilor fruntași ca Vladimir Suharev, Nikolai Karakulov, L. S. Homenkov, N. G. Ozolin și D. P. Markov. Întors în țară, voi munci cu toată râvnă, mă voi strădui ca prețioasele cunoștințe capătate la Moscova să ajute la progresul atletismului din țara noastră.

Prof. TIBERIU FOLDVARI
aspirant la Institutul Central de Cultură Fizică „I. V. Stalin” din Moscova

Întîlnirea internațională de tir dintre reprezentativele R. P. Romine și Franței

Prezentăm cițiva dintre trăgătorii francezi

Întîlnirea internațională dintre echipele R.P.R. și Franței sîrmeste un interes deosebit, pe de o parte datorită faptului că reprezentanții noștri au obținut în ultimul timp rezultate de valoare, iar pe de alta parte pentru că în echipa Franței figurează trăgători cunoscuți, care au participat la numeroase campionate mondiale și concursuri internaționale. După cum se știe, meciul începe duminică la poligonul Tunari.

Dintre trăgătorii francezi la armă liberă calibrul redus pe primul plan se situează Jacques Louis Mazoyer, al cărui bogat palmares ne face să așteptăm cu interes participarea lui la această întîlnire internațională. Mazoyer a participat la campionatele mondiale din anii 1933, 1935, 1937, 1939, 1952 și la olimpiadele din 1936, 1948 și 1952. La campionatele mondiale din 1935 Mazoyer a ocupat locul 3 la poziția culcat cu 396 puncte din 400, iar în 1936, la olimpiada, a ocupat locul 6, cu 296 puncte din 300. La poziția în genunchi, la campionatele mondiale din 1937 el a obținut locul 2, cu performanța de 385 puncte din 400, iar la poziția în picioare și la 3x40 focuri a obținut locul 1 devenind campion și recordman mondial, cu performanțele de 380 puncte din 400 și respectiv 1158 din 1200. Cel de al doilea trăgător francez de armă liberă calibrul redus, Pieue Edouard Rouland, actualul campion al Franței, a participat la campionatele mondiale din 1939, 1940, 1952 și la olimpiada din 1948.

Jean Fernand Fournier a participat, de asemenea, la campionatele mondiale din 1947, 1949, 1952 și la olimpiada din 1948, iar Delange, Greverie și Millus, campioni ai Franței și trăgători internaționali în numărare, rînduri, completează lista trăgătorilor de arma din echipa Franței care va evolua la București.

Dintre trăgătorii la probele de pistol Des, Jamonières, care deține recordurile franceze la pistol precizie cu 544 puncte din 600 și la

pistol viteză cu 563 puncte și 60 siluete lovite, este trăgătorul mondial în 1933 la proba de pistol viteză și a ocupat locul 3 la proba de pistol precizie la jocurile olimpice din 1936 cu 540 puncte din 600. De asemenea, el a participat la campionate mondiale din anii 1935, 1937 și olimpiadele din anii 1936 și 1948.

Roger Tauvel și André Martin au participat la campionate mondiale și olimpiade, iar Guillaume, actual campion al Franței, Drubay, Molle și Gillen, sînt ceilalți trăgători francezi de pistol care vin la București.

Pentru a putea face o comparație justă între valoarea celor mai bune performanțe ale trăgătorilor din cele două țări, dăm mai jos recordurile franceze de tir și trăgătorii care le-au obținut: arma liberă calibrul redus 3x40 focuri: Mazoyer 1158 puncte, 40 focuri culcat; Gauthier Lafond 399 pct., 40 focuri genunchi; Schmitt 395 pct., 40 focuri picioare; Mazoyer 390 pct., pistol precizie (60 focuri); Des Jamonières 544 pct., pistol viteză (60 focuri); Des Jamonières 563 pct. și 60 siluete lovite.

La și rezultatele obținute de echipa Franței în cadrul ultimei întîlniri internaționale pe echipe. Armă liberă calibrul redus 3x40 focuri 5580 pct., 40 focuri culcat 1956 pct., 40 focuri genunchi 1841 pct., 40 focuri picioare 1783 pct., armă liberă calibrul redus combinată (30 focuri 50 m. + 30 focuri 100 m.) 2337 pct. Pistol precizie 60 focuri 2481 pct. și pistol viteză 60 focuri 236 siluete cu 2124 pct.

Pentru o comportare cât mai bună trăgătorii noștri s-au pregătit cu multă atenție, iar concursul de la Lvov, unde s-au întîlnit cu sportivii sovietici, maghiari și alții le-a fost de un real folos.

Ținînd seama de valoarea trăgătorilor care se vor întreci în întîlnirea internațională R.P.R.-Franța, putem întrevădea o luptă sportivă de un înalt nivel tehnic.

Cu motocicliștii la Mediaș

Alergînd spre Cluj, trenul se oprește puțin să-și tragă sufletul și la Mediaș. Abia ai timp să cobori. Pufăie de cîteva ori apoi, parcă îmbufnat de calea pe care o mai are de făcut, se învâluie într-un nor de fum și aburi, suiera strident și cit ai bate din palme îți și dispăre din priviri.

Din gară, orașul îți se pare cunoscut. Case construite după aceeași arhitectură pe care o găsești la Sibiu, Sighișoara sau Făgăraș, aceeași curățenie și, în ciuda faptului că populația lui este pe jumătate cit a Sighișoarei sau Sibului, viața pulsează la fel de intens.

Și aici linerețea și voioșia și-au dat mina, iar sportul, bun prieten al tineretului, îi răspunde cu binefacerea lui pe cei ce l-au îmbrățișat. Mai toți tinerii pe care i-am văzut la Mediaș au corpuri atletice, iar bujorii din obraji lor sînt dovada unei sănătăți robuste. Deși mic, Mediașul are un ștrand cu care puține orașe se pot mîndri. Poligonul de tir, terenurile de handbal, fotbal, baschet și volei sînt asaltate zilnic de sute și sute de sportivi, iar virstnicii, care nu mai pot intra în horă, nu rîmin nici ei acasă. Acum, deveniți suporteri înfălcrați ai Flacărei sau ai Flămurii roșii ei populează tribunele celor două frumoase stadioane încurajînd în întreceri copiii dragi ai orașului lor.

În Mediaș sînt și motocicliștii. Iosif Hataczek și A. Heesheimer, sportivi ai colectivului Flacăra, se numără printre alergătorii noștri fruntași. Localnicii îi îndrăgesc și prin ei au îndrăgii și motocicliștii. Circuitele de viteză organizate în Mediaș sînt vizionate de mii și mii de spectatori. Iată de ce nu ne-a surprins faptul că la prima cursă în coastă, organizată de dealul numit „Hula”, din imediată apropiere a orașului, pe cei 400 m. ai pantei s-au înșiruit peste 10.000 de spectatori.

Sarcina organizării acestei prime robe de campionat și-a asumat-o colectivul sportiv Flacăra. Pornind a muncă făcî să fi avut o cit de mică experiență pentru acest gen de concurs, organizatorii au reușit, oțuși, să se achite cu cîntec această grea sarcină Comitetul

regional P. M. R. și comitetul raional U. T. M. le-au acordat tot sprijinul iar ei nu au preocupat nici un efort. Un exemplu: Coloman Gajago, responsabil organizatoric al colectivului, a fost văzut zile de-a rîndul spălînd și maturînd traseul împreună cu alți activiști sportivi.

Vorbînd despre această primă probă de campionat, trebuie să arătăm că, datorită traseului, întrecerile au fost cu mult mai dificile decît era de așteptat. Pista de pe „Hula” era necunoscută motocicliștilor și autobuziștilor noștri. Și cu toate că, sosiți din timp la Mediaș, au făcut numeroase recunoașteri precum și antrenamente oficiale pe traseul de concurs, în general motocicliștii și autobuziștii nu s-au putut acomoda ummaidecît cu pista. La antrenamente, unii dintre cei mai valoroși alergători din țară, ca I. Olaru, M. Cernescu, I. Omal, A. Munteanu și alții au derapat și au căzut. Or, despre acești motocicliștii nu se poate spune că nu știu cum trebuie să intre și să iasă în plină viteză dintr-un viraj. Traseul însă a dovedit că nu permite realizarea unor viteze prea mari. Piatra cubică, extrem de lucioasă, obligă pe alergătorii la o anumită prudență, cu care unii nu s-au putut împăca. Pîna la armă motocicliștii au trebuit să cedeze. Puțini însă, deoarece alergătorii au realizat toțiși la Mediaș recorduri excelente. Dintre acestea ținem să menționăm recordurile lui M. Cernescu (Dinamo) la 500 cmc. sport (2.19,69), G. Bereni (Dinamo) la 350 cmc. sport (2.26,24), L. Szabo (Dinamo) la 250 cmc. curse (2.27,64), A. Munteanu (C.C.A.) la 125 cmc. sport (2.50,97), Gh. Ion+ C. Udrescu (C.C.A.) la 500 cmc. alus (2.25,57), Gh. Ionița (C.C.A.) la 250 cmc. sport (2.30,65), M. Alexandrescu (Metalul) la 750 cmc. (2.27,14) și C. Radovici (Metalul) la 350 cmc. curse (2.29,98). De asemenea recordul realizat la automobile de J. Calciaru (Metalul) la clasa peste 2 l. (2.23,41).

O deficiență a acestei prime robe de campionat a constituit-o cronometrajul. Nu ne referim aici la felul în care și-au făcut datoria arbitrii. Arbitrii de cronometraj,

ca de pildă C. Itigan, responsabilul cronometrajului, trebuie chiar evidențiat pentru străduințele depuse în acest concurs cu materialul necorespunzător pe care-l avea la îndemînă. La curțile de viteză în coastă, cronometrajul se face, încă de mulți ani în urmă, cu un cronometru electric avînd la bază imprimarea pe o bandă de hîrtie a timpurilor realizate de motocicliștii. Sistemul este bun, însă cronometrul respectiv nu mai corespunde, deoarece s-a uzat. Nu putem înțelege de ce comisia centrală de automoto se cramponează în folosirea acestui aparat, care dă de furcă arbitrilor, iar pe alergători îi enervează atînci cînd urcă inutil, cronometrul nemiaputînd uneori să corespundă necesităților concursului.

Cronometrajul cu ajutorul celui fotoelectrice este mult mai bun. El a fost, de altfel, experimentat pentru prima oară cu ocazia desfășurării „cronometrului lansat” și a „kilometrului cu start de pe loc” și a dat rezultate excelente.

Dacă desfășurarea primei probe a campionatului automotociclist de viteză în coastă de la Mediaș a durat trei zile în loc de una, aceasta se datorește și felului delectuos în care a funcționat cronometrul electric. Formule competente vor trebui să analizeze serios această situație și să renunțe odată pentru totdeauna, la acest aparat învechit.

La această importantă competiție comisia centrală a avut fericita inspirație de a delega ca arbitru principal pe un tînar într-un astfel de post. Este vorba de V. Gheonovici, unul din arbitrii noștri tineri care, conștient de încrederea ce i s-a acordat precum și de dificultatea sarcinii sale, a muncit din răsputeri și a dat deplină satisfacție.

Cu acest tînar arbitru, făcîndu-se desigur o experiență, care a dat roade bune, este de dorit ca pe viitor colegiul de arbitri să acorde tinerilor aceeași încredere.

Acum, toți motocicliștii sînt la Cluj, unde au început pregătirile pentru proba a doua a campionatului care se va desfășura duminică pe dealul Feleacului.

G. ȘTEFANESCU

Șahistii sovietici au evoluat în Canada

OTAWA, (Agerpres). — TASS transmite:

La 2 iulie jucătorii sovietici de șah, care se afla în vizita în Canada, au participat la întîlniri și simlunane cu șahistii canadieni.

Marele maestru sovietic Kotov a înfîlrit pe campionul Canadei, maestrul Janowski. Jucînd cu albele Kotov a luat imediat inițiativa și printr-un atac puternic a cîștigat

un pion. Jucătorul canadian a cedat la mutarea 69.

Marele maestru sovietic Bondarevski a dat un simultan la 35 de mese. El a cîștigat 33 de partide și a obținut remiza în celelalte două.

Amatori de șah și spectatori canadieni au manifestat un deosebit interes pentru jocul șahistilor sovietici.

Concursul internațional de ciclistism de la Bratislava

BRATISLAVA, 5 (prin telefon de la redacția ziarului „Ceskoslovensky Sport”). Duminică seara, la lumina reflectoarelor de pe stadionul „Lokomotiva” din localitate, s-a desfășurat întîlnirea internațională triumfială de ciclistism între reprezentativele R. Cehoslovace, R.P.R. și Republicii Democratice Germane. Echipele participante au fost salutate de către K. Olava din partea Comitetului pentru Cultură Fizică și Sport din Slovacia.

Prima probă, la care s-au întrecut sportivii celor 3 țări a fost cea de 200 m. La această probă echipele au fost alcătuite din cite 2 alergători. La start s-au aliniat: Oprea și Tache (R.P.R.), Oldenburg și Fleck (R.D.G.) și Foucek și Machek (R. Ceh.). Clasamentul în această probă este următorul: Foucek (R. Ceh.) 12.1; 2 Machek (R. Ceh.) 12.1; 3. Oldenburg (R.D.G.) 14.4; 4. Fleck (R.D.G.) 14.4; 5. Oprea (R.P.R.) 15.8; 6. Tache (R.P.R.) 15.8. În această probă, clasamentul pe națiuni este următorul: R. Cehoslovacia 3; R.D.G. 2; R.P.R. 1.

A urmat proba de 1 km. cu start de pe loc. Rezultatele înregistrate sînt: 1. Foucek (R. Ceh.) 1:13,1; 2. Jauris (R. Ceh.) 1:13,5; 3. Oldenburg (R.D.G.) 1:17,1; 4. Wall (R.D.G.) 1:17,3; 5. Ionița (R.P.R.) 1:17,4; 6. Dumitrescu (R.P.R.) 1:17,7.

La proba de 4 km. participă echipe formate din cite 4 alergători. La această probă urma să ia parte și

echipa R.P. Ungare care însă nu a sosit la Bratislava. Rezultatele înregistrate la această probă sînt următoarele:

1. R. Cehoslovacia 4:51,8 (nou record al R. Cehoslovace); 2. Republica Democrată Germană 5:03,2; 3. R.P.R. 5:10,5.

Ultima probă, cea de semifond, s-a desfășurat pe 30 de lure, cu punctaj și sprint din cinci în cinci lure, ultimul sprint punfîndu-se dublu. Și în această probă au participat echipe formate din cite 4 alergători și anume: R.P.R. — Tache, Dumitrescu, Ionița, Selaru; R.D.G. — Nitsche, Barann, Gerling, Rössler; R. Ceh. — Citlar, Opavsky, Nouza, Jurza. Clasamentul final a fost următorul: 1. Nitsche (R.D.G.) 20 p.; 2. Opavsky (R. Ceh.) 18 p.; 3. Jurza (R. Ceh.) 14 p.; 4. Citlar (R. Ceh.) 11 p.; 5. Barann (R.D.G.) 9 p.; 6. Nouza (R. Ceh.) 2 p.; 7. Rössler (R.D.G.) 1 p.; 8. Tache (R.P.R.) 1 p.; 9. Dumitrescu (R.P.R.) 1 p.; 10. Gerling (R.D.G.) 0 p.; 11. Selaru (R.P.R.) 0 p.; 12. Ionița (R.P.R.) 0 p. Clasamentul final este următorul: 1. R. Ceh. 37 p.; 2. R.D.G. 29 p.; 3. R.P.R. 12 p.

Cicliștii romini vor susține o nouă întîlnire duminică 11 iulie la Praga. Este posibil ca ei să mai evolueze în cursul acestei săptămîni și la Pardubice.

J. ZEMAN

După finala campionatului mondial de fotbal

Ecouri și comentarii după meciul Germania occidentală — R. P. Ungară

Ziarele de luni din capitala R. P. Ungare comentează pe larg înfățișarea finală din cadrul campionatului mondial de fotbal, dintre echipele R. P. Ungare și Germaniei occidentale.

Trimisul special al ziarului „Szabad Nép”, în relatarea sa telefonică de la Berna, face, printre altele, următoarele comentarii: „In opt zile echipa R. P. Ungare a susținut trei meciuri deosebit de grele. Înainte de finală, echipa maghiară era obosită, din cauza eforturilor excepționale depuse de jucătorii în meciurile cu Brazilia și Uruguay. Terenul desfundat, alunecos, a îngreunat și mai mult sarcina jucătorilor maghiari, care obișnuiesc să joace în viteză. În plus, echipa Germaniei occidentale a avut meciuri mai ușoare și ea a putut face față cu mai mult succes unui joc pe teren desfundat. Greșeala echipei maghiare constă în faptul că la 2-0, ea n-a insistat suficient în acțiunile ofensive. Este adevărat că jucătorii germani au fost buni în apărare, dar misiunea lor a fost cu mult ușurată, deoarece înaintarea maghiară nu a fost alcătuită după formula cea mai feroce și, ca urmare, ea a fost lipsită de eficacitate, omogenitate și un bun joc de asociatie”.

În numărul de duminică seara, ziarul budapestan „Népsport” se ocupă pe larg de desfășurarea acestei partide:

„Echipa Ungariei n-a fost în forma sa obișnuită. Înaintarea a avut multe ocazii de gol, pe care nu a știut însă să le concretizeze. Formula quintetului ofensiv nu a fost cea mai potrivită, deoarece Czibor nu a corespuns nici în postul de extremă dreaptă și, în cea de a doua parte a jocului, nici pe extrema stângă. Puskas, incomplet restabil, nu a dat satisfacție decât la începutul jocului, iar mai apoi, din cauza accidentului suferit cu două săptămâni în urmă, n-a mai avut cea mai mare parte a puterii și eficacității care-l caracterizează”. În continuare, ziarul maghiar de specialitate consideră că al treilea gol înscris de Puskas a fost perfect stabil și în mod înșurător arbitru englez l-a anulat pe motiv de ofsaid. Vorbind despre jucători, ziarul budapestan face următoarele caracterizări: „Grosics a apărut în general bine, dar a greșit grav la al doilea gol, care era perfect realizabil. Buzanszki a făcut cel mai

bun joc din campionat Lorant, Lantos și Bozsik, deși au jucat cu multă însușețire, în partea a doua a jocului ei nu au mai dat randamentul obișnuit. În special Lantos nu l-a putut marca atât de bine pe Rahn ca în primul meci cu Germania occidentală. Zakarias a fost util în apărare, dar prea puțin ofensiv. Czibor nu a corespuns fiind departe de forma sa normală. Kocsis și Tolh Mihaly au fost cei mai buni jucători din atac. Dar loviturile de cap ale lui Kocsis, deși numeroase, n-au mai fost atât de precise. Hidegkuti și Puskas au fost sub nivelul lor obișnuit”. Vorbind despre echipa Germaniei occidentale „Népsport” arată că jucătorii germani au jucat bine atât în apărare cât și în atac. Turek a apărut foarte bine. Pospal și Liebrich au fost cei mai buni din apărare iar la înaintare cel mai periculos a fost Rahn, care a primit mingi utile de la cei doi interii, Morlock și Fritz Walter. Comentatorul încheie subliniind că arbitru englez Ling a comis două greșeli, care au influențat direct rezultatul: nu a acordat un penal în favoarea echipei maghiare, atunci când Kocsis a fost faultat în careu și a anulat un gol valabil înscris de Puskas în min. 88.

Agențiile de presă din întreaga lume se ocupă pe larg de meciul desfășurat duminică la Berna. Iată cum comentează trimisul special al agenției FRANCE PRESSE înfrângerea echipei R. P. Ungare: „Fotbaliștii maghiari se pot consola, deoarece și acum părerea unanimă este că echipa R.P. Ungare constituie sinteza unei omogenități perfecte care prin simțul artistic, prin ușurința cu care individualitatea fiecărui jucător se îmbină în ansamblu produc un joc de o varietate și eficacitate cum nu s-a văzut niciodată de când fotbalul a cucerit lumea. Înfrângerea de ieri nu trebuie să facă pe nimeni să uite că fotbalul maghiar merită totdeauna locul I în arena internațională”.

Correspondentul agenției ASSOCIATED PRESS scrie următoarele: „Ungaria n-a dat randamentul său obișnuit. Puskas s-a arătat obosit și nu a părut a fi restabil complet în urma loviturii primite cu două săptămâni în urmă. Ungaria a plătit înfrângerea datorită tacticii greșite și a formulei cu Czibor, extremă dreaptă”.

Declarații interesante au făcut după meci și conducătorii celor

doi echipe: „Jucătorii noștri — a spus SEBES GUSTAV conducătorul echipei R.P. Ungare — au fost obosiți în urma meciurilor foarte dure pe care au trebuit să le susțină cu echipele Braziliei și Uruguayului. Mai ales, ei s-au resimțit în urma partidei contra foștilor campioni mondiali care a durat 120 minute și a cerut eforturi supraomenești pentru a cuceri victoria”.

Președintele Federației de Fotbal din Germania occidentală P. BAUWENS a declarat: „Am învins o echipă care nu este superioară dar care astăzi n-a avut suficientă rezistență și n-a putut trece de apărarea echipei noastre în forma excelentă”.

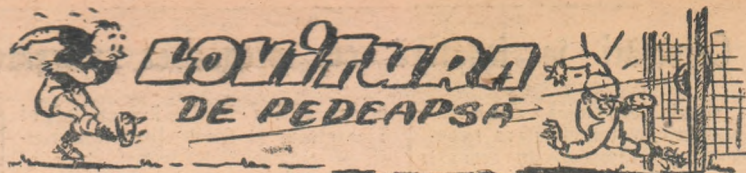
ISTVAN KRAJCSOVICS, unul din conducătorii echipei R. P. Ungare a spus printre altele: „Consider că echipa noastră a fost frustrată de un gol, acela marcat de Puskas și refuzat pe motiv de ofsaid. Puskas a primit o pasă în cruce de la Bozsik, el a controlat mingea făcând câțiva pași înainte, după aceea a tras. Numai în acest moment arbitru de tușă a ridicat steagul deci Puskas nu mai putea să fie în afară din joc”.

O declarație interesantă și deosebit de semnificativă a făcut HERBERGER antrenorul echipei germane: „Jucătorilor mei aproape că nu le vine să creadă că au câștigat acest greu campionat. Scopul nostru era de a ajunge în finală, dar niciodată n-am îndrăznit să sperăm mai mult. Bineînțeles am fost hotărâți să ne apărăm șansele cât mai bine dar să câștigăm titlul de campioni mondiali aceasta depășește totul”.

Auple comentarii au făcut și posturile de radio din țările capitaliste. Comentatorul sportiv al postului de RADIO ROMA a spus: „Victoria putea reveni oricărei echipe, atât de echilibrată au fost forțele lor”.

Postul de radio „Deutsche Welle” din Germania occidentală a transmis printre altele următoarele în emisiunea sa sportivă: „Meciul a fost echilibrat. Toată echipa germană a funcționat bine. În schimb în echipa R.P.U. au fost goluri evidente. Puskas a fost de nerecunoscut, lipsindu-i sprinturile caracteristice”.

Comentatorul postului de RADIO BUDAPESTA, la încheierea comentariului sportiv a spus: „Cu toată înfrângerea de astăzi echipa maghiară a reușit o mare performanță în acest campionat, obținând victorii de mare răsunet”.



Intimplări de prin

Pucioasa

Fiecare deplasare cu farmecul ei...

De aceea, când a fost vorba să susțină un meci amical de fotbal la Pucioasa, jucătorii echipei Metalul I Mai din Ploiești erau tot atât de nerăbdători ca și când ar fi trebuit să joace la Timișoara, Arad, sau — mai știți? — pe stadionul 23 August din Capitală...

Iată-i, înșirșiți, ajunși pe terenul din Pucioasa. Aci, ploștenii au vrut să porceadă la prima.. formalitate: echiparea

— Unde ne d-sbrăcăm? se întresară ei. Acolo, în fund?

— Da, acolo sînt cabinetele, răspunse cam cu jumătate de gură unul din membrii colectivului sportiv Progresul, dar... (adăugă el cam jenat) eu nu v-ași sfătui să vă echipați acolo...

— De ce? se mirară ploștenii. Pe din afară, cabinetele par foarte arătoase...

— Pe din afară, da... Dar pe dinăuntru...

De altfel, când mai înaintară câțiva pași, ploștenii își dădură seama că localnicul știa el ce știa. Din cabinete venea o duhoare atât de puernică, încît nici aerul proaspăt al după-amiezii de vară nu reușea să-i puie stavilă. Cum, totuși, jucătorii ploșteni nu puteau să apară pe teren în costume... la două rînduri și cu pantofi „microporoși”, se făcu un paravan viu și jucătorii se echipară în aer liber, într-un colț al terenului.

În povestea asta, ca și în alte intimplări în legătură cu terenul de fotbal de la Pucioasa, un personaj principal este tot: Veveriță, președintele colectivului sportiv Progresul, care... dispore ori de cite cri e nevoie de dînsul. La ora aceea, de pildă, tov. Veveriță... zburase în comuna Brănești și acolo rămăsese. Că plecase, nu ar fi fost mare pagubă. După felul cum munceste, tov. Veveriță e mai fotositor cînd... lipsește. Dar plecînd, a luat și biletele, așa că intrarea la meci s-a făcut pe baza unor boniere împrumutate de la... Trizeria din centru.

Jucătorii oaspeți, precum și spectatori din Pucioasa, au mai putut vedea și alte năzdrăvni. Au putut observa că, în vreme ce echipele își disputau balonul, vreo patru băiețaii trebuiau de zor de-a lungul țușelor, marcînd terenul cu var. Cînd arbitru l-a fluierat sfîrșitul meciului, tocmai bine isprăviseră și copiii cu... marcarea terenului și acuma răsufiau ușurați.

Acestea sînt foptele pe care ni le relatează corespondentul nostru L. Dumitrescu. Tov. Veveriță să nu umble la... serlarul cu scuze. Hotărît lucru, la colectivul sportiv Progresul, treaba... nu miroase a bine. Si asta nu pentru că e vorba de... Pucioasa!

Mai e timp!...

Strandul din orașul Reghin n-o fi el tot atât de arătos ca strandul Tineretului din Capitală, dar, oricum, în zilele de vară e locul cel mai căutat de cetățenii din localitate. De altfel, — după cum aflăm din corespondența tov. Gh. Orban — strandul are destule cabine, iar în cele două bazine de cite 25/7 metri, tineretul poate înota în voie.

Poate — cu o singură condiție! Ca strandul să fie deschis. Dar iată că zilele toride ale lui iulie au ajuns și pe la Reghin dar strandul continuă să stea sub cheie, la fel ca în lunile posomorite de iarnă.

Colectivul sportiv Avintul, care administrează acest strand, l-a lăsat în voia soartei. Prin mai, cînd sportivii veneau să se intereseze dacă strandul e pus la punct, tov. Kacso și Noviszky, președintele și secretarul colectivului care se ocupa cu reamenajarea strandului, se și supărau că erau „pisați” atita:

— Ce-i tot dați zor cu strandul? Nu vedeți ce frig e? De strand vă arde?

Dar vremea n-a stat în loc. Au stat numai tov. Kacso și Noviszky, care, atunci cînd era vorba de strand, băteau apa în piua. Ba că e prea devreme, ba că asociația se lasă greu cu fondurile etc. etc. Și așa a trecut și luna mai, a sburat și iunie, am ajuns în iulie și o să ajungem și în decembrie, cînd strandul se va deschide cu siguranță. Dacă nu pentru înot, pentru... patinaj, în mod sigur.

Că așa sînt tov. Kacso și Noviszky... Cînd își pun ceva în cap, nu se lasă cu una cu două...

„PĂRINTELE” FOTBALIȘTILOR

Mergînd în grup, tinerii fluierau veseli, îndreptîndu-se spre terenul de sport din Salonta. Printre ei se aflau mulți începători, care abia așteptau să se antreneze în vederea concursurilor din cadrul Spartachiadei Satelor. Gropile pentru sărit îi imbiau cel mai mult. Dar, ajunși în fața gropilor de nisip, au găsit numai... groapa. Nisipul... zburase.

Îl luase vîntul? Aș! Îl luase... tov. Ladislau Andreica, responsabilul secției de fotbal a colectivului sportiv Flamura roșie și îl împrăștiase în fața celor două porți de fotbal, ca portarii să se simtă ca pe sofa, atunci cînd se aruncă după minge. Atleții, făcî ce-or ști. La urma urmelor, n-au decît să se apuce și ei de fotbal!

Noi ne-am grăbit să facem loc acestei sezișări a corespondentului nostru G. Dumitrescu, pentru că tov. Andreica e în stare, miine-poimîne, să care și... saltelele luptătorilor, ca portarii de la fotbal să se simtă ca la mama acasă și să nu spuie oamenii că nu li s-au creat... condiții!

JACK BERARIU
GEORGE MIHALACHE

Canotorii sovietici învingători în tradiționala regată de la Henley

MOSCOVA, (Agerpres) — TASS transmite:

La 3 iulie, în orașul Henley de lângă Londra, unde se desfășoară tradiționalul concurs internațional de canotaj academic, s-au disputat întilnirile dintre echipele care au intrat în finală. Timpul nu a fost favorabil, sufla un vînt puternic, pe Tania s-au apărut valuri mici, iar apoi a început o ploaie puternică.

În cursa de patru persoane, echipajul asociației „Aripile Sovietelor” alcătuit din E. Sirotinski, F. Suhov, E. Kuznetov, V. Buracek (antrenor E. Kabanov) a luat startul alături de echipajul Forțelor aeriene militare engleze. La început, englezii au avut conducerea, însă canotorii sovietici i-au ajuns și i-au întrecut și

străbătînd distanța de 2.111 m. în timpul de 8'26" au cîștigat prima cupă.

Numeroșii spectatori au urmărit cu emoție întrecerea schifurilor de opt persoane. La start s-au prezentat echipajul „Aripile Sovietelor”, alcătuit din canotorii E. Brago, V. Rodimucikin, S. Amiragov, S. Borisov, E. Samsonov, B. Vaisberg, A. Kamarova, V. Kriukov, cu cîrmaciul N. Kolosovski (antrenor A. Givedov) și echipajul clubului englez „Leander”, alcătuit din cei mai buni canotori ai Angliei. Rezultatul acestei curse a hotărît soarta premiului principal al „Regatei de la Henley”. Cursa s-a desfășurat sub semnul unei vădite superiorități a canotorilor sovietici care și-au întrecut adversarii cu 45 m. Spectatorii

au salutat cu aplauze furlunoase pe învingătorii care au cucerit premiul „Marele Challenge”. Acest premiu a fost instituit în anul 1839 și de atunci echipajele străine n-au reușit să-l cîștige decît de nouă ori.

La start se prezintă apoi schifurile de două persoane. Echipajul clubului sportiv sovietic al asociației „Himik”, alcătuit din I. Buldakov și V. Ivanov (antrenor P. Sergheiev), a învins echipajul Olandei, străbătînd distanța în 8'44”.

În felul acesta dintre cele cinci premii internaționale canotorii sovietici au cucerit trei, printre care premiul principal al „Regatei de la Henley”. La încheierea concursului a avut loc ceremonia solemnă de înmînare a premiilor.

Scurte știri externe

T.D.N.A. SOFIA ÎNVINGĂTOARE ÎN R. P. ALBANIA

Sofia 5 (prin telefon). Duminică, echipa T.D.N.A. din Sofia care se află în turneu în R. P. Albania, a susținut primul său meci întilnind echipa asociației Lufetari. Victoria a revenit fotbalistilor bulgari la scorul de 4-0. Punctele au fost marcate de Panaiotov (3) și Kolev. La 10 iulie fotbalistii bulgari vor susține un nou joc în compania echipei Partizan.

FOTBALIȘTII CEHOSLOVACI ÎNVINGĂTORI ÎN R. D. GERMANIA

Praga. Reprezentativa de fotbal a asociației D. S. O. Banik (Minerul) din R. Cehoslovacă a plecat în R. D. Germană pentru a susține mai multe întilniri prietenești cu fotbalistii din R. D. Germană. Prima întilnire a avut loc în

orașul Brieske unde fotbalistii cehoslovaci au întilnit echipa Aktivst din localitate. După un joc frumos victoria a revenit oaspeților cu scorul de 2-0 (1-0).

ECHIPA DE FOTBAL TATRAN (R. CEHOSLOVACA) VA JUCA ÎN R. P. UNGARA

Praga. La 2 iulie a plecat la Budapesta echipa de fotbal a asociației Tatrán din R. Cehoslovacă pentru a susține 4 meciuri cu diferite echipe maghiare. Echipa cehoslovacă este alcătuită din cei mai buni jucători ai asociației. Conducătorul delegației este cunoscutul internațional, maestru emerit al sportului František Plánicka.

ECHIPA FEMININĂ DE BASCHET „LOKOMOTIV” SOFIA A CÎȘTIGAT CÚPA R. P. BULGARIA

Sofia. De curînd a luat sfîrșit la Sofia turneul feminin de bas-

chet dotat cu Cupa R. P. Bulgaria.

În întilnirea finală s-au întilnit echipele asociațiilor Lokomotiv și Udarnik. Victoria a revenit echipei Lokomotiv la scorul de 40-38, care a cucerit în acest fel prețiosul trofeu.

ATLETII MAGHIARI PARTICIPA LA CONCURSUL INTERNAȚIONAL DE LA LONDRA

BUDAPESTA 5 (Agerpres). — În zilele de 9 și 10 iulie va avea loc la Londra un mare concurs internațional de atletism. La acest concurs, R.P. Ungară va fi reprezentată de un lot alcătuit din următorii atleți: Foldessi, Klies, Csermak, Homonnay și Jeszenski. Conducătorul delegației atleților maghiari este antrenorul de stat Iosif Sir.

A început meciul de șah dintre echipele Uniunii Sovietice și Angliei

LONDRA (Agerpres). — TASS transmite:

La 3 iulie s-a deschis la Londra întilnirea internațională de șah dintre echipele Uniunii Sovietice și Marii Britanii. În cadrul festivității de deschidere, căpitanul echipei engleze, maestrul internațional Golombek a salutat călduros prezența șahiștilor sovietici la Londra. Căpitanul echipei U.R.S.S., marele maestru Keres a mulțumit șahiștilor englezi pentru primirea călduroasă care a fost acordată delegației sovietice. În numele secției de șah a U.R.S.S., el a oferit căpitanului echipei engleze „Cupa prieteniei”.

La orele 16,30 (ora Moscovei) arbitrii au pus în mișcare ceasurile de control și au început partida din prima rundă.

★

LONDRA (Agerpres). — TASS transmite:

La 3 iulie s-a desfășurat primul

tur a meciului de șah dintre echipele U.R.S.S. și Angliei. Prima victorie a echipei sovietice a fost adusă de campioana unională Kira Zvorikina, care într-un stil excelent a învins pe N. Sunnucks, una dintre cele mai bune șahiste engleze. Printr-un ingenios sacrificiu de figură, marele maestru Bronstein a obținut victoria în partida cu maestrul englez Golombek. Petrosian a cîștigat la Milner-Barry, Averbach la Penrose și Boleslavski la Fairhurst. Conducînd cu măiestrie atacul, campioana lumii, Elisabeta Bikova, a învins pe Tranmer.

Patru partide au fost întrerupte. Smislov are avantaj în partida cu Alexander. Gheler la Broadbent și Taimanov la Barden au superioritate pozițională. Partida Wade-Keres s-a întrerupt cu un pion în plus de partea marelui maestru sovietic.